Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1618 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 9 iulie 1954

TINERI ŞI TINERE DE LA SATE!

Fiţi în primele rînduri la amenajarea ariilor. Participaţi la electrificarea şi iluminarea lor, acolo unde există posibilităţi.

Preveniţi incendiile prin: ● organizarea pichetelor de incendiu, ● amenajarea gropilor pentru fumat şi ataşarea parascînteielor la tractoare.

Asiguraţi funcţionarea continuă a batozelor transportînd la timp recolta de pe cîmp la arii.

Să strîngem recolta la vreme şi în condiţii bune

* * *

Comună fruntaşă pe regiune

GALAŢI (de la corespondentul nostru).

După ce au terminat muncile de întreţinere a culturilor, ţăranii muncitori din comuna Movila Miresii, regiunea Galaţi au şi început lucrările de recoltare. Dat fiind faptul că rapiţa, orzul şi mazărea s-au copt şi trebuie lucrat repede, ei grăbesc secerişul. In cîteva zile ţăranii muncitori din această comună au secerat 379 hectare orz, 12 hectare ovăz, 37 hectare mazăre, 39 hectare rapiţă şi 55 hectare de muştar.

Totodată, ţăranii muncitori din Movila Miresii au început treierişul muştarului şi rapiţei. Primii din comună care au început treierişul sînt comunistul Radu Anton şi ţăranii muncitori Radu Podaru, Vasile Cîntea şi alţii. In cadrul acestor munci, ţăranii muncitori din Movila Miresii au ridicat comuna lor în rîndul comunelor fruntaşe pe regiune reuşind să cîştige „steagul roşu" pe regiune.

Dar ei mai au două dorinţi:

In primul rînd ei sînt hotărîţi să cîştige chitanţa nr. 1 la predarea cotelor către stat, iar în al doilea rînd vor să cîştige întrecerea patriotică pe care au pornit-o în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

Işi îngrijesc la timp culturile

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru).

In cinstea zilei de 23 August, muncitorii de la G.A.S. - „Stahanov" Reghin din Regiunea Autonomă Maghiară, muncesc cu eforturi sporite pentru întreţinerea culturilor în scopul obţinerii unor recolte bogate. Pînă în ziua de 3 iulie ei au executat cea de a 3-a praşilă pe o suprafaţă de 122,5 ha. cu porumb, cartofi, sfeclă de zahăr şi altele. La viţa de vie, din 127 ha. s-au plivit şi legat 105 ha., iar la 43 ha. s-a executat cea de a 2-a praşilă. Odată cu întreţinerea culturilor s-au pregătit şi 11 arii înzestrate cu materiale împotriva incendiilor, cu biblioteci volante, gazete de perete, grafice şi altele. In cadrul acestor munci s-au evidenţiat în mod deosebit echipa condusă de utemistul Ştefan Balint care la prăşitul porumbului şi cartofilor şi-a depăşit zilnic norma cu 150 la sută Iosif Szecel care a realizat la prăşitul mecanic 3 şi 4 norme pe zi. La executarea lucrărilor de întreţinere a viei s-a evidenţiat şi utemistul Ion Bogăţeanu din echipa condusă de Maria Hartic, care zilnic îşi realizează norma cu 175 la sută.

In regiunea Bucureşti să se grăbească secerişul

Raioanele Olteniţa şi Zimnicea din regiunea Bucureşti au obţinut cele mai mari realizări pînă acum. La 7 iulie în raionul Olteniţa, de pildă, secerişul se efectuase în proporţie de peste 25 la sută, iar în raionul Zimnicea în procent de peste 21 la sută. Atît în raionul Olteniţa, cît şi în raionul Zimnicea organele şi organizaţiile de bază U.T.M. îşi aduc contribuţia lor la desfăşurarea secerişului. Fiind îndrumate de comitetele raionale o seamă de organizaţii U.T.M. din satele acestor raioane au discutat în adunări generale probleme legate direct de contribuţia tineretului la muncile agricole de vară cum sînt: începerea secerişului imediat ce recolta s-a copt şi dezmiriştitul imediat după seceriş. Din vreme s-au luat şi măsuri pentru buna desfăşurare a treierişului. Astfel, tinerii participă la amenajarea ariilor şi dotarea lor cu materialele necesare împotriva incendiilor. S-au numit cei mai buni tineri în echipele de pază a ariilor şi în pichetele de incendii. De asemenea multe organizaţii de bază U.T.M. din raioanele Olteniţa şi Zimnicea se preocupă cu interes şi de organizarea unei bogate activităţi culturale şi artistice în timpul secerişului şi treierişului.

Dacă în raioanele Olteniţa şi Zimnicea contribuţia tineretului la desfăşurarea lucrărilor agricole de vară se face simţită nu acelaşi lucru se întîmplă în toate raioanele din regiunea Bucureşti.

Trebuie precizat că dacă raioanele Snagov, Turnu Măgurele, Roşiori de Vede, Giurgiu şi altele sînt mult rămase în urmă cu lucrările agricole de vară aceasta se datoreşte şi organelor şi organizaţiilor de bază U.T.M. a căror contribuţie în această direcţie este nesatisfăcătoare.

Şi sînt mari posibilităţi de mobilizare a tineretului. Din păcate nu se folosesc. De pildă, organizaţiile de bază U.T.M. din comunele Stăneşti, Daia şi Drăghiceanu din raionul Giurgiu, raion codaş, şi-au prezăzut din vreme sarcini în direcţia mobilizării tineretului la muncile de seceriş, dezmiriştit şi de pregătire a treierişului.

In comuna Spanţov, raionul Olteniţa, majoritatea tinerilor au început secerişul, iar tovarăşii Gheorghe Baicu şi Ştefan Tudorache, fiind îndrumaţi de agitatorii utemişti, imediat după seceriş au însămînţat culturi furajere pentru hrana de iarnă a animalelor.

Se pune întrebarea: oare celelalte organizaţii de bază U.T.M. din raionul Giurgiu şi din celelalte raioane rămase în urmă la seceriş, nu ar fi putut proceda la fel? Fără îndoială că ar fi putut, dar ele nu au simţit încă răspunderea ce le revine în cadrul acestor munci pentru că nu au fost îndrumate şi sprijinite în această direcţie de către organele raionale U.T.M.

Tocmai pentru aceasta se cere acum organelor şi organizaţiilor de bază U.T.M. din regiunea Bucureşti să-şi îmbunătăţească serios activitatea lor în rîndul tineretului, să-l mobilizeze şi să-l îndrume să participe efectiv la desfăşurarea lucrărilor agricole de vară.

SUPREMA ONOARE

Rîd de spaimele viitorii,
Nu cunosc ce-s plîngerile,
Tari vîslaşi, îndrăzniţorii
Ce înfring înfrîngerile.

Mii şi mii de tineri din ţara noastră citesc cu emoţie aceste versuri înflăcărate ale poetului Alexandru Toma şi în imaginaţia lor avîntată, apar parcă aievea biruitorii tuturor furtunilor, comuniştii, cei care vîslesc împotriva valurilor furioase, nu disperă, nu lasă vîslele din mîini, fac eforturi supraomeneşti şi înving, supun tot ce le stă împotrivă, merg victorioşi spre ţel.

Iată-i, aceştia sînt cei ce înfăţişează visurile de veacuri ale omenirii, cei care nu ştiu a da înapoi, comuniştii.

„Noi, comuniştii, sîntem oameni de o structură deosebită. Sîntem făuriţi dintr-un material deosebit" spunea I. V. Stalin la moartea marelui Lenin. Aceste minunate cuvinte au făcut ocolul lumii întregi, adevărul profund conţinut în ele iese la iveală în fiecare zi, în fiecare loc unde se duce lupta pentru o viaţă mai bună a popoarelor, pentru pace. Pretutindeni comuniştii care sînt în fruntea oamenilor muncii, dovedesc prin faptele lor îndrăzneţe, prin succesele pe care le cuceresc în luptă, calităţile deosebite cu care i-a înarmat partidul, credinţa faţă de popor, stăpînirea ştiinţei despre dezvoltarea naturii şi societăţii, despre schimbarea revoluţionară a vieţii oamenilor, voinţa de neînfrînt, priceperea de a ocoli cursele întinse de duşman şi de a-i da lovitura de graţie unde se aşteaptă mai puţin.

Poporul nostru muncitor, clasa noastră muncitoare s-au putut convinge în decursul zbuciumatei lor istorii din ultimii treizeci de ani că nu există un alt partid care să-i apere interesele aşa cum i le apără partidul comuniştilor, că nu există altă cale spre libertate şi fericire decît aceea spre care-i cheamă partidul. Oamenii muncii din ţara noastră au văzut că comuniştii nu au alte interese decît acelea ale poporului, că în lupta pentru fericirea poporului comuniştii nu precupeţesc nimic, nici chiar viaţa, dau tot ce au mai bun în ei.

In timpul asupririi burghezo-moşiereşti comuniştii au ridicat masele populare la lupta pentru o viaţă mai bună şi n-au dat înapoi cu toată teroarea la care au fost supuşi de clasele exploatatoare.

Şi după ce a fost doborîtă puterea burghezilor şi a moşierilor, comuniştii au dus mai departe steagul luptei pentru o viaţă mai bună, pentru socialism, pentru pace, au deschis poporului muncitor drumul viitorului luminos.

Iată de ce oamenii muncii, toţi cetăţenii cinstiţi din patria noastră iubesc partidul şi pe comunişti, văd în partid întruchiparea celor mai bune tradiţii ale poporului nostru, cinstea şi înţelepciunea, conştiinţa lui şi sînt gata să-l urmeze şi mai departe în orice lupte şi bătălii.

Tocmai de aceea consideră oamenii muncii titlul de membru de partid drept cea mai mare cinste şi cei mai buni dintre ei aspiră din tot sufletul la onoarea de nepreţuit de a face parte din avangarda oţelită a clasei muncitoare.

„Adunarea generală s-a încheiat. Membrii de partid au votat în unanimitate primirea mea în rîndurile candidaţilor de partid. Aceasta înseamnă pentru mine începutul unei noi vieţi, în care folosind ajutorul primit să lupt pentru formarea mea ca viitor membru de partid, cu calităţile morale corespunzătoare" — spunea într-o scrisoare adresată ziarului nostru tov. Nicolaie Critinin student la Facultatea de medicină generală din Bucureşti, exprimîndu-şi astfel sentimentul de bucurie care-l cuprinde la gîndul că va putea deveni membru de partid. Dar care tînăr cinstit, dornic de o viaţă liberă şi luminoasă, fericită pentru toţi cei ce muncesc nu visează, nu încălzeşte în sufletul său dorinţa aprigă de a deveni membru de partid? Care tînăr cinstit nu-şi leagă cele mai înălţătoare năzuinţe de dorinţa de a fi un bun comunist?

Sînt mii şi milioane de tineri în ţara noastră. Unul vrea să devină un bun strungar, altul vrea să scrie poezii frumoase pentru oamenii muncii, un altul doreşte să îngrijească de bolnavi, să salveze vieţile tovarăşilor săi, unul vrea să devină ostaş apărător al patriei în timp ce altul visează să construiască uzine şi stadioane sau să producă un nou soi de grîu. Fiecare vrea să devină altceva, dar toţi vor să devină în primul rînd, buni comunişti.

Şi iată că visul de a deveni comunist poate şi devine chiar fapt. Aplicînd în viaţă Rezoluţia C.C. al P.M.R. cu privire la rezultatele verificării membrilor de partid şi la primirea de noi membri de partid, organizaţiile de partid primesc candidaţi şi membri în partid. Priviţi în jurul vostru şi veţi vedea că oameni dintre cei mai buni ai ţării noastre, vîrstnici şi tineri, mulţi tineri, utemişti care s-au evidenţiat în lupta pentru mărirea producţiei şi a productivităţii muncii, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru făurirea unei culturi noi a poporului muncitor, pentru apărarea patriei scumpe, utemişti care şi-au cîştigat dragostea tineretului şi a întregului popor muncitor ca Oprişa Marin, fruntaş în întrecerea socialistă la întreprinderea Tehnocin, instructorul de pionieri Filian Ionescu, secretara comitetului U.T.M. de la Universitatea „C. I. Parhon". Bogdan Maria etc. au fost primiţi candidaţi şi se pregătesc pentru ziua cea mare cînd vor fi primiţi membri de partid.

Nu există mîndrie mai mare pentru o organizaţie U.T.M. decît aceea de a creşte tineri buni care sînt primiţi în partid, nu există sarcină mai nobilă şi mai plină de răspundere decît aceea de a pregăti pe utemiştii cei mai buni să devină viitori membri ai partidului. In orice moment al activităţii lor, organizaţiile U.T.M. trebuie să aibă mereu în faţă această sarcină, trebuie să lege fiecare pas din munca lor de scopul măreţ al pregătirii tinerei gărzi de comunişti.

Organizaţiile U.T.M. au datoria de cinste de a îndeplini învăţăturile partidului nostru, de a mobiliza şi mai intens tineretul în lupta pentru plan în cinstea zilei de 23 August, cea de a 10-a aniversare a eliberării scumpei noastre patrii. Ele au datoria de a încuraja şi sprijini pe utemiştii şi tinerii care se disting în lupta pentru mărirea producţiei şi a productivităţii muncii şi în viaţa culturală, de a-i ridica cu curaj în muncă şi a-i recomanda pe cei mai buni dintre ei, pe cei mai buni tineri, muncitori din industrie, din S.M.T.-uri şi gospodării agricole de stat, tineri ţărani colectivişti şi întovărăşiţi, tineri muncitori, tineri tehnicieni, ingineri, oameni de ştiinţă şi cultură pentru a fi primiţi candidaţi de partid. Totodată organizaţiile de U.T.M. trebuie să dea dovadă de vigilenţă pentru a zădărnici încercările elementelor duşmănoase sau necorespunzătoare de a pătrunde în partid.

Gîndeşte-te vei trăi zile de neuitat.

In sala de şedinţe se va aşterne o linişte deplină. Va fi clipa cea mai de seamă. Preşedintele prezidiului adunării de partid va anunţa solemn: Supunem la vot cererea de primire a tovarăşului...

Şi comuniştii, mai tineri sau mai vîrstnici, cu părul albit, dar cu inima tînără vor ridica carnetele de partid părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare. şi vor vota pentru primirea ta în partid, vor vota pentru a te primi alături de ei în lupta cea mare. Pentru această minunată clipă, pentru onoarea supremă, merită să-ţi dai toate forţele şi tot elanul tău, merită să te pregăteşti de pe acum zi de zi cu tot ce ai mai bun în tine.

In întrecere pe profesii

Utemista Dragomir Dumitra

Privirile îi alergau de la o maşină la alta. Avea patru războaie în grija sa. Cînd la unul din ele se rupea cîte un fir, utemista Dragomir Dumitra alerga într-acolo. Apăsa repede pe maneta de oprire, lega cu măiestrie firul, iar suveica îşi continua drumul de la o casetă la alta. Pînza albă ca zăpada continua să se înfăşoare pe sul fără „buzunare" — aşa cum spun ţesătoarele defectelor de acest fel, iar Dumitra zîmbind o sorbea din priviri.

Astăzi din nou produsele sale vor primi calificativul de calitate superioară, ca şi în zilele trecute dealtfel.

De cînd a pornit întrecerea pentru cea mai bună ţesătoare din fabrica 7 Noiembrie-Bucureşti ea nu-şi mai găseşte astîmpăr.

S-a angajat doar în faţa prietenelor şi tovarăşelor sale de muncă să-şi depăşească planul de lucru în fiecare lună cu 300 m. de ţesături, să reducă deşeurile cu 0,700 kg. faţă de normativ şi să ridice calitatea produselor cu 100 la sută.

Unele au clătinat mirate din cap. Altele în cuvîntul lor au arătat că se vor strădui să o depăşească.

A doua zi pentru că se grăbea, a văzut că i se întîmplă o serie de lucruri neplăcute. Ba din cauză că uita să culeagă scama de pe iţe, se rupeau fire; ba scăpa suveica în gol fără fir şi în acest caz produsele erau de o calitate îndoielnică. O serie de neajunsuri de acest fel au început să o frămînte.

Cuvîntul dat însă, nu şi-l mai putea retrage. Şi chiar de-ar fi putut, nu ar fi făcut aceasta nici în ruptul capului.

Organizaţia de bază U.T.M. avea încredere în ea. Cu încredere îi ascultase şi cuvîntul. Da! Trebuie să dovedească prin fapte că nici nu s-ar putea altfel.

„Stai, nu aşa! Cîntăreşte-ţi bine fiecare gest, fiecare mişcare. Maşinile îţi sînt şi ele prietene. Cunoaşte-le bine şi ele te vor ajuta" — se dojenea ea în gînd.

Şi treaba a început să meargă mai bine. Incepu să ţină mai mult seama de aceste lucruri „mărunte".

„Cînd dai drumul unei maşini şi suveica nu se găseşte bine introdusă în casetă, lovitura batalei se face slab, suveica se opreşte şi două trei fire se rup în foarte dese cazuri". Acest lucru i l-a explicat comunista Stamate Maria. Şi ea a ţinut seamă de el.

Au trecut zile. Observaţiile asupra maşinii au fost mai adîncite. A învăţat ea, apoi a învăţat la rîndul ei şi pe altele.

— Ascultă Dumitra — îi vorbi odată la masă utemista Călugăru Steliana. Noi ne străduim să muncim din ce în ce mai bine. Ne-ai chemat la întrecere pentru titlul de cea mai bună ţesătoare. Ai arătat că angajamentul tău va fi de 300 de metri pînză peste planul lunar.

Tu, se pare însă — zîmbi ea, că ai cîteva secrete. Nu se poate. Vrei să ni le spui şi nouă? Cum realizezi 20 de metri peste plan în fiecare zi? De ce dai tu 500—600 de metri peste planul lunar aşa cum ai făcut luna trecută?

Utemista Dragomir tot timpul ascultase zîmbind.

Ii plăcea faptul că şi pe celelalte tinere le frămîntă această problemă de a realiza pe zi ce trece tot mai multe produse.

Tocmai de aceea tovarăşelor ei le împărtăşi observaţiile sale.

— Vedeţi voi fetelor, aşa eram şi eu la început. Incă îmi era teamă că voi rămîne în urma voastră. Insă folosind metoda Kovaliov mi-am împărţit munca pe faze, iar timpul mi l-am calculat pentru a nu-l pierde în zadar, cînd de fapt aş mai fi putut face şi altceva.

Voi ştiţi că ţevile cu fire ne vin uneori încurcate sau cu mai multe capete. Fără a pierde din vedere maşinile, cînd acestea merg, eu descurc firele de pe ţevi. De asemenea cînd le pun în suveică, mă îngrijesc ca desfăşurarea lor să se facă continuu fără perioade. In acest fel el nu se rupe pînă se termină. Celelalte lucruri am văzut că şi voi le folosiţi aşa cum sînt: atenţia de a nu se produce „buzunare" în pînză, curăţirea scamei, ungerea maşinii etc.

★

— De cîteva zile, o anunţă pe Dragomir secretara organizaţiei de bază U.T.M. — calitatea ţesăturilor tale a crescut cu 10 procente faţă de normativ.

— Ai şi aflat, tovarăşă Volintiru? întrebă ea.

— Da, am aflat. Azi în fabrica noastră va apare şi un panou pe care va fi scris: „Urmaţi exemplul tinerei Dragomir Dumitra, care în cinstea zilei de 23 August îşi depăşeşte planul zilnic cu 20 m. ţesături; produsele ei fiind numai calitate superioară".

— Dar nu am cerut eu asta.

— Nu ai cerut-o, e adevărat. Asta n-are importanţă! Dă-mi acum o fotografie.

— Pentru ce?

— Şi asta vrei s-o ştii? Organizaţia de partid şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M., vrea să-ţi trimită fotografia la ziar.

Utemista Dragomir Dumitra s-a îmbujorat la faţă. Ea vrea cu orice preţ să-şi respecte cuvîntul dat: să obţină în întrecere titlul de cea mai bună ţesătoare pe întreprindere.

I. TEOHARIDE

Chemarea absolvenţilor Facultăţii de Medicină Generală din Bucureşti

Absolvenţii Facultăţii de Medicină Generală din Bucureşti, seria 1954, au lansat următoarea chemare către toţi absolvenţii din seria 1954 a institutelor medico-farmaceutice din R.P.R.:

Dragi tovarăşi,

Cu sprijinul Partidului şi Guvernului, am reuşit să absolvim în cele mai bune condiţii Facultatea de Medicină Generală din Bucureşti, să devenim luptători activi pe frontul apărării sănătăţii oamenilor muncii.

Pentru a ne arăta recunoştinţa faţă de Partidul nostru, faţă de Guvernul Republicii Populare Romîne, îndeplinind o înaltă îndatorire patriotică, noi am socotit că prima noastră sarcină este de a contribui la îmbunătăţirea asistenţei medicale în mediul rural.

In etapa actuală a construirii socialismului este o sarcină de cinste să contribuim la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, asigurînd o asistenţă medicală superioară muncitorilor agricoli, ţăranilor colectivişti şi întovărăşiţi şi ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Urmînd pilda muncitorilor din industrie, care plini de o înflăcărată dragoste de patrie, au cerut în număr mare să plece să contribuie la mecanizarea agriculturii, credem că este de datoria noastră să plecăm să ne ducem activitatea în mediul rural.

In acest fel, vom grăbi cu toţii traducerea în viaţă a istoricelor hotărîri ale plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R., ce prevăd între altele lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii şi ridicarea în următorii 2—3 ani a nivelului de trai al oamenilor muncii printr-un cît mai mare belşug de produse.

Sîntem siguri că şi în mediul rural ne vom putea continua ridicarea nivelului profesional. Prin unificare — circumscripţia rurală, punctul sanitar din gospodăria agricolă de stat etc. — nu mai sînt izolate de unităţile profilactice-curative complexe, de spitalul regional, de spitalele raionale — foruri metodologice ce se vor ocupa continuu de îndrumarea noastră profesională.

Sprijinul material deosebit (salarizarea mai bună decît în mediul urban) posibilitatea de a ne pregăti pentru secundariatul clinic, perspectivele de muncă ştiinţifică ce le avem prin includerea activitatului regional sau raional, posibilitatea de a da examenul de admitere la aspirantură după terminarea stagiului, deschid perspective din cele mai bune dezvoltării fiecăruia dintre noi.

Salutăm măsurile pătrunse de principialitate, luate de Ministerul Sănătăţii şi de Rectoratul I.M.F. Bucureşti, prin care vor fi excluse orice excepţii şi prin care se va asigura o repartizare echitabilă pentru toţi în mediul rural. Considerăm că este just ca să mergem cu toţii în mediul rural la locurile unde vom fi repartizaţi, în ordinea clasificării profesionale din cursul celor 6 ani de studii.

Chemăm pe colegii noştri de la celelalte facultăţi ale Institutului Medico-Farmaceutic şi de la celelalte institute medico-farmaceutice din ţară să ne prezentăm în faţa comisiilor de repartizare cu lozinca:

„TOŢI ABSOLVENŢII DIN SERIA 1954 A INSTITUTELOR MEDICO-FARMACEUTICE DIN R.P.R., IN MEDIUL RURAL!"

M. Soare, H. Chitic, G. Florea, A. Pesamosca, V. Prundiş, G. Trian, J. Stircu, M. Nicolescu, C. Singer, C. Pană, N. Jianu, G. Bucur, T. Pavel, L. Jemăncanu, G. Panaitescu, I. Rădulescu, D. Mocanu, A. Amza, L. Lauch, C. Bălan, T. Băndilă, I. Zacopcianu, S. Nicorescu, G. Lauch.

Tabăra internaţională de pionieri

La sfîrşitul lunii iulie se va deschide în staţiunea de munte Zăbala din Regiunea Autonomă Maghiară, o tabără internaţională de pionieri organizată de Consiliul Central al Sindicatelor şi Comitetul Central al U.T.M. Aici au fost invitaţi să-şi petreacă vacanţa alături de pionierii din Republica Populară Romînă, copii din Italia, Franţa, Austria, Finlanda şi Germania.

Pe toată durata taberei se vor desfăşura programe artistice, şezători şi focuri de tabără, excursii în munţi, concursuri sportive, precum şi întîlniri cu tineri scriitori, artişti, oameni de ştiinţă etc.

Centenarul naşterii savantului Victor Babeş

Cu prilejul centenarului naşterii savantului Victor Babeş, miercuri după amiază a avut loc în aula filialei Iaşi a Academiei R.P.R. o şedinţă de comunicări ştiinţifice organizată de filiala Iaşi a Academiei R.P.R. şi Institutul medico-farmaceutic.

Au fost prezentate următoarele comunicări: prof. univ. I. Niţulescu, membru corespondent al Academiei R. P. R., despre: „Contribuţia lui Victor Babeş la studiul şi lupta împotriva pelagrei; prof. univ. Ş. Brătianu şi conf. univ. L. Wasserman, despre: „Rolul lui Victor Babeş în dezvoltarea morfopatologiei"; prof. univ. Dumitru Cornelson, despre: „Contribuţia lui Victor Babeş la medicina preventivă"; conf. univ. dr. Iosif Goldenberg, despre: „Victor Babeş, savant materialist".

VEŞTI DIN ŢARA SOCIALISMULUI

Planul lunar în două zile

— Succesul comsomolistului Vasili Şvîdcenko —

In lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal şi pentru ridicarea productivităţii muncii, comsomoliştii sînt totdeauna în primele rînduri. Ei caută şi studiază necontenit noi metode pentru îmbunătăţirea calităţii şi pentru mărirea producţiei. Un astfel de exemplu este comsomolistul Vasili Şvîdcenko.

Mult timp, penele pentru aparatul de bobinat se fabricau din vergele de fier prin metoda frezării, iar toată operaţia de lăcătuşerie a semifabricatelor se făcea manual.

Primind o comandă pentru fabricarea de pene Vasili Şvîdcenko a ajuns la concluzia că vechiul proces tehnologic trebuie schimbat. De aceeaşi părere era şi organizatorul comsomolist al secţiei de montaj, tehnologul Riurik Kaşirihin.

Cu ajutorul lui Kaşirihin, Şvîdcenko a elaborat un nou proces tehnologic prin care a înlocuit frezarea semifabricatelor cu broşarea, iar ajustarea manuală, care reprezintă o operaţie cu mare volum de muncă, a fost înlocuită cu şlefuirea la strungul cu masă magnetică.

In prima zi cînd a lucrat după noua metodă, comsomolistul Vasili Şvîdcenko a obţinut un succes strălucit. In loc de cele 10—12 pene prevăzute în plan, el a fabricat peste 140 piese îndeplinind astfel norma de schimb cu 1272 la sută. In schimbul următor, Vasili Şvîdcenko a îndeplinit 13 norme. Astfel, comsomolistul Vasili Şvîdcenko — strungar inovator, şi-a îndeplinit planul lunar în două zile.

In următoarele două schimburi Vasili a fabricat atîtea piese, cît ar fi fost fabricate mai înainte într-un schimb de 26 muncitori.

O nouă mare

Cu trei ani în urmă, într-o zi însorită de primăvară s-a început aşezarea betonului la digul deversor al Centralei hidroelectrice de la Gorki. Prima cantitate de beton depus aici a constituit un mare eveniment: aceasta însemna terminarea perioadei lucrărilor de pregătire şi începerea construirii barajului.

In prezent atît digul deversor, cît şi fundamentul centralei electrice şi fundurile ambelor ecluze, sînt betonate complet.

De pe malul înalt al Volgăi se deschide priveliştea măreaţă a şantierului. Se văd clar contururile construcţiilor de bază ale centralei electrice şi ale aşezărilor constructorilor.

Barajul centralei de la Gorki va ridica nivelul Volgăi cu optsprezece metri. Va apare o nouă mare care se va întinde pe o lungime de sute de kilometri pînă la oraşul Şcerbakov, iar în lăţime într-o serie de locuri — pe o întindere de peste douăzeci de kilometri.

Anul 1954 este hotărîtor în viaţa constructorilor nodului hidraulic. In septembrie va trebui să fie zăgăzuită albia principală a Volgăi. Este prevăzut ca în decembrie să se pună în funcţiune primul hidroagregat.

O muncă încordată se desfăşoară la construcţia canalului navigabil. In septembrie, cînd albia Volgăi va fi zăgăzuită, navigaţia nu va înceta. La acest termen va fi terminat canalul navigabil. Vapoarele şi motonavele de pe Volga vor naviga nu pe albia principală a fluviului, ci pe canalul cu ecluze.

Construcţia intră într-o perioadă hotărîtoare, premergătoare punerii în funcţiune. Digul din beton armat, clădirea centralei hidroelectrice şi cîţiva kilometri de dig de pămînt trebuie să fie gata în septembrie pentru primirea apei.

Pavilionul tinerilor naturalişti

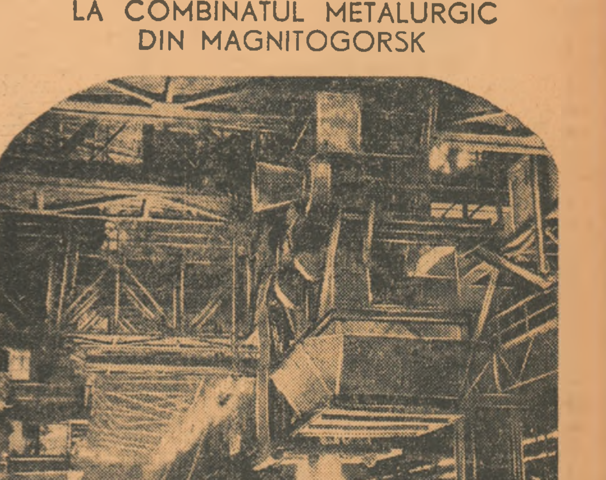
La marea Expoziţie agricolă unională sovietică din anul acesta va exista un pavilion deosebit. Aici nu vor fi expuse roadele muncii colhoznicilor, lucrătorilor din sovhozuri sau S.M.T.-uri. In acest pavilion vizitatorii vor face cunoştinţă cu cele mai de seamă realizări ale celor mai mici prieteni ai agriculturii — tinerii naturalişti şi tehnicieni din şcoli, case de copii, instituţii extraşcolare.

Sectorul de exponate al pavilionului, care ocupă o suprafaţă de două ha. cuprinde o livadă, o pepinieră, o secţie de flori decorative, culturi de cîmp şi legumicole, sere, o secţie zootehnică, un teren meteorologic.

In seră vor putea fi admirate vestitele lămîi „Pavlovskie" obţinute de tinerii naturalişti ai Şcolii nr. 3 din oraşul Pavlov-pe-Oka, regiunea Gorki. Elevii din Moscova vor expune pepeni verzi în greutate de 5—6 kg., un nou soi de porumb „Kutuzovka" cu o mare productivitate, pepeni galbeni care se coc la 70 zile după însămînţare. In secţia de legume se vor găsi hibride vegetative ale pepenelui galben cu dovlecei şi multe alte soiuri de hibrizi.

Multe şi felurite sînt roadele activităţii creatoare a tinerilor naturalişti — maeştrii agriculturii de mîine.

LA COMBINATUL METALURGIC DIN MAGNITOGORSK

Cercetările oamenilor sovietici în domeniul metalelor şi concluziile lor aplicate în practică au permis oţelarilor să facă lingouri de oţel de mai bună calitate. Iată de ce laminatele sovietice au proprietăţi preţioase care corespund cerinţelor înalte ale industriei sovietice moderne.

Iată în fotografie un aspect din secţia de presă a Combinatului Metalurgic „Stalin" din Magnitogorsk. Lingourile incandescente de oţel ce răspîndesc o lumină orbitoare, scoase din cuptorul de încălzire, sînt transportate la laminor.

De curind, redacţia ziarului nostru a organizat un raid anchetă prin unele cooperative meşteşugăreşti de producţie şi întreprinderi producătoare de mobilă populară. Redăm mai jos cîteva aspecte.

SĂ DĂM OAMENILOR MUNCII — MOBILĂ BUNĂ, FRUMOASĂ ŞI IEFTINĂ

Marca fabricii — garanţie a bunei calităţi

Pe strada principală „I. V. Stalin" din centrul oraşului Sibiu poţi vedea adeseori grupuri de trecători admirînd garniturile de mobilă de bucătărie expuse în vitrina unui magazin O.C.L. — produse industriale. Modelul este frumos şi bine lucrat. Garniturile sînt vopsite şi lăcuite în culori atrăgătoare: crem, albastru şi verde. Ele sînt apreciate pentru calitatea lor, nu numai de locuitorii Sibiului ci şi ai altor oraşe din ţară.

Aceste produse sînt confecţionate la fabrica IPROFIL-„Republica", unitatea nr. 3.

Impreună cu tînărul Prosac Vladimir, inginerul şef al unităţii, am vizitat mai întîi materialul brut: fagul şi bradul din care se confecţionează mobila de bucătărie. Intre timp discuţia noastră s-a desfăşurat în jurul problemei umidităţii — 12 procente — pe care trebuie să o aibă materialul înainte de a fi prelucrat.

— Dacă am întîmpinat unele greutăţi în această direcţie, şi în special iarna — m-a informat tovarăşul Prosac — acum această problemă s-a rezolvat.

Am vizitat apoi o clădire nouă; este uscătoria construită de curînd. Noua uscătorie, cu instalaţii moderne, cu 15 încăperi construite după modelul uscătoriilor sovietice, are o capacitate de 60 metri cubi uscare. Materialul aflat la uscătorie se cîntăreşte de mai multe ori, pînă cînd se constată că acesta are umiditate necesară pentru a putea intra în lucru.

In secţia maşini, materialul brut uscat este transportat cu ajutorul unui vagonet. In dreapta unei maşini erau cîteva grafice de urmărire a producţiei pe care era trecută dimensiunea ce trebuie să aibă piesele croite pentru întreaga garnitură. La această maşină, unde se execută prima operaţie lucrează cu mult interes tovarăşul Fleischer Iosif, fruntaş al întrecerii socialiste. El obţine o depăşire medie a normei de 124 la sută, preocupîndu-se totodată pentru asigurarea calităţii produselor. In acest scop, el cercetează cu atenţie materialul dacă corespunde pentru a putea fi dat la alte faze de lucru.

Pe maistrul utemist Szatmary Alexandru, l-am întîlnit la maşina de şlefuit, unde lucrează tinerii Balint Martin şi Picler Iosif, absolvenţi ai şcolii profesionale. Indrumările practice ale maistrului utemist sînt însuşite şi aplicate de tineri.

Am trecut şi pe la Balint Domocoş. Am văzut ultima formă a garniturilor înainte de a fi vopsite. Aici se face ansamblarea cuburilor, păsuitul şi sărăritul. Sertarele şi uşile de la garnituri trebuiesc să fie încuiate şi să se deschidă cu uşurinţă. Mobila ce trece prin mîna lui Balint şi a brigăzii lui îndeplineşte aceste condiţii. La secţia vopsit am văzut aceleaşi garnituri ca şi la magazinul din centrul oraşului, dar mult mai multe la număr. Borger Frideric este un vopsitor fruntaş. Luna trecută el a realizat peste 3 norme. Nu-i vorba că şi elevele sale Huber Ecaterina, Kober Cati ca şi alte 3 tovarăşe pe care le-a calificat la locul de muncă îşi întrec cu mult normele.

Intr-una din vopsitorii, utemistul controlor Marcu Ion face ultimul control al garniturilor înainte ca acestea să treacă la ambalaj. El are în mînă o ştampilă cu marca IPROFIL-„Republica". Pe aceasta el o aplică pe garniturile care au trecut deacum prin controlul său atent.

Marcu Ion mi-a povestit că se întîmplă, ce-i drept rar, să mai respingă la control cite o garnitură. Aceasta cînd cleiul nu este întins bine peste tot, nuanţele culorilor nu corespund, sau prezintă alte deficienţe care pot dăuna calităţii. Atunci Marcu Ion stă de vorbă cu tîmplarul sau cu vopsitorul respectiv, arătîndu-i ce mai are de făcut pentru ca marca fabricii să fie o garanţie a bunei calităţi pentru cumpărători.

POPA GAVRIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Stalin

A sosit butoiul...

Strigătul de victorie a străbătut întreaga cooperativă: „a sosit cleiul"...

Unii, mai încrezători într-o astfel de minune — şi aceştia formau majoritatea — s-au repezit la butoiul fermecat de 150 kg., la a cărui prezenţă le-a crescut oamenilor inima de bucurie.

Intr-o aşteptare plină de încredere maistrul a desfăcut ceremonios capacul butoiului pe care era scris caligrafic: „Către cooperativa „21 Decembrie"-Timişoara... conţine cazeină. Expediat din Bocşa Vasiovei".

Desigur că aţi simţit cu toţii ce înseamnă încordarea clipelor de aşteptare, mai ales dacă aceste „clipe" durează de săptămîni de zile. Vă veţi mira însă că un butoi care conţine clei, cu care se lipesc diferite obiecte, a stîrnit atita zarvă. Dar veţi înţelege mai bine importanţa butoiului, adică a conţinutului său, dacă veţi afla că această cooperativă de producţie execută mobilă populară de diferite tipuri şi că acest clei este un preparat special — cazeină, clei rece pentru încleiatul panelelor din care sînt făcute uşile dulapurilor.

Ei şi, ce-i cu aceasta — veţi zice. Au nevoie de clei? Mare lucru: să-l cumpere şi gata, mai ales că întreprinderea care fabrică la Timişoara acest preparat este despărţită de cooperativă doar printr-un gard de scînduri.

Dar, să vedeţi, după dispoziţiile celor de la Uniunea Centrală a Cooperativelor Meşteşugăreşti — secţia mobile, fabrica de clei din Timişoara trimite cazeină la Cluj, Oradea etc., iar cooperativa „21 Decembrie" are repartiţia de clei din Cluj şi Bocşa Vasiovei.

Oare nu s-ar putea ca cooperativa „21 Decembrie" să-şi primească materialul din localitatea cea mai apropiată, de pildă... Timişoara, adică de la întreprinderea de care o desparte doar un gard? Insă atunci nu s-ar mai irosi o grămadă de timp şi de bani de pomană cu drumul care ar încărca preţul de cost al mobilei. Clujul este departe, nu poţi striga peste gard „măi vecine, îmi trebuie clei"; şi nu aude nimeni şi atunci tîmplarii noştri rabdă, rabdă săptămîni întregi după clei, iar cei care simt mai bine această răbdare sînt... mobilele de proastă calitate.

Nu vă miraţi, am să vă explic îndată.

Cel mai mult au de suferit uşile dulapurilor. Săracele dulapuri!

Uşile încep să se umfle înainte de a pleca din cooperativă, şi continuă să se umfle mai departe în magazine şi mai ales în locuinţele cumpărătorilor.

Cît au mai colindat cei de la cooperativa „21 Decembrie", pentru a sesiza aceste lipsuri. Dar nu numai atît: ei au arătat de multe ori că modelul „Oradea" pe care-l fabrică acum cooperativa în serie, este un model de care s-ar fi bucurat poate bunica pe vremea cînd era încă fată. Ce rost are să pui la mobilă nişte picioare ca de barză, să încoronezi fiecare dulap în parte, să-i impopoţonezi uşile cu „fleuri" învechite? Cumpărătorii noştri [illegible] cumpără mobilă „Victoria" sau „1 Mai". Sînt şi mai frumoase, cu luciul lor şi cu jocul natural al fibrelor furnirelor de nuc, sînt lustruite oglindă, au formă modernă, sînt uşor de întreţinut, şi mai ales — sînt mai ieftine.

Cumpărătorii au arătat de asemenea şi cooperativa a sezisat mai departe de nenumărate ori că tipul de mobilă de bucătărie „Argeş" care de asemenea are picioare de barză, nu are nici el căutare, pentru că picioarele se rup încă în magazine, iar pînă ajung la locuinţa cetăţeanului nici nu mai pot fi recunoscute. Numai la Reşiţa numeroase astfel de modele stau nevîndute din cauza acestor lipsuri.

Iertaţi-mă, dragi cititori, pentru că v-am pus la grea încercare răbdarea şi m-am îndepărtat de la „butoiul magic". Ba să încununăm calvarul cooperatorilor de mobilă să vă povestim şi despre el.

Precum spuneam, maistrul a ridicat capacul butoiului. Mulţimea a înlemnit! Numai cel mai straşnic ucenic a strigat cît îl ţineau puterile.

— Daţi-mi o bucată de pîine să încerc gustul cleiului nostru.

In butoi era... brînză sărată. Da, dragi cititori, brînză sărată din care cei de aici au consumat de nenumărate ori pînă atunci, cu pîine proaspătă şi cu ceapă verde, dar cu care nu s-a mai încleiat şi nici nu se va încleia vreodată o mobilă — asta le-a fost trimis în loc de clei.

Dar poate că Uniunea Centrală a Cooperativelor Meşteşugăreşti este de altă părere...

ISACOV SVETISLAV
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Timişoara

Un om expeditiv

— Moment satiric —

Tovarăşul Istrate Olimpiu preşedintele sfatului popular al raionului X, luptă din răsputeri pentru sporirea productivităţii muncii. Este împotriva birocratismului — pentru simplificare.

Astfel, rareori citeşte hîrtiile ce le semnează. Pe secretarul său, Pamfil Todirici, l-a învăţat să-i rezume rapid conţinutul lucrării, hîrtiei, iar cînd acestea burduşesc mapa, lucru aproape devenit regulă, tot el l-a dăscălit cum să folosească sistemul de prescurtări verbale, o invenţie la care preşedintele ţine foarte mult. Pe scurt:

A.A. — aplicare amendă
A.C. — act de căsătorie
A.N. — act de naştere
A.I. — act de înmormîntare...

A constatat la un schimb de experienţă că faţă de alţi conducători de sfaturi, la aceeaşi cantitate de acte aceştia pierd două ore, pe cînd lui îi trebuie 15 minute ceea ce reprezintă o creştere a productivităţii muncii de 700 la sută.

Care este metoda? Ei bine, înainte de a semna, tovarăşul preşedinte se îngrijeşte ca întotdeauna pe act să se găsească semnătura a doua, a vicepreşedintelui sau a secretarului sfatului, iar în lipsa acestora cel puţin a unui şef de secţie. Altfel nu semnează.

Pentru a accelera rezolvarea corespondenţelor a introdus un număr de 28 de ştampile, executate — cu scrisul cursiv.

Cind îi spune secretarului — „aplic-o pe a 16-a" — Todirici dă imediat drumul parafei, care în acest caz are următorul text: „Cu cea mai mare atenţie, şeful secţiei cercetează şi raportează preşedintelui în trei ore"... după care semnează clar şi descifrabil. Apoi preşedintele semnează jos la dreapta la fel de clar şi descifrabil.

Astfel se explică printre altele cum de a izbutit tovarăşul Istrate să fie un preşedinte şi un tată de familie model; el respectă cu stricteţe orarul, e singurul care are legături strînse cu terenul precum şi o bogată viaţă personală. Printre funcţionari se zvoneşte că azi-mîine „al lor" va fi „smuls" de către centru.

Mare şi adîncă i-a fost nedumerirea cînd astăzi pe la orele 12, Todirici alb ca varul i-a atras atenţia asupra unei hîrtii care ar fi semnată chiar de tovarăşul preşedinte dar care nu se află în mapa cu acte şi nu-şi explică cum, ci expusă, nu-şi explică de cine, la gazeta de perete, îndărătul geamului.

Nu i-a venit să creadă; a holbat ochii cît cepele, s-a crucit deşi este ateu, convins, s-a lovit peste frunte citind şi răscitind „declaraţia" care se intitula „Hîrtie buclucaşă".

Din respect pentru persoana conducătorului, în jurul său nu se afla nimeni. Pe hîrtie, negru pe alb, bătut la maşină scria:

„Prin prezenta, subsemnatul Istrate Olimpiu preşedintele sfatului popular al raionului X, recunosc că am semnat acte şi scrisori fără să le fi citit, aruncînd fără să ştiu pe Focşăneanu, Ioniţă şi Pecinoage [illegible]

Mărturisesc de asemenea că mergeam foarte rar pe teren şi atunci nu stăteam de vorbă decît cu cadrele superioare iar cel mai plăcut teren îmi este cel din spatele casei mele.

Imi dau seama că m-am birocratizat devenind un preşedinte lipsit de vigilenţă. In consecinţă, conştient de gravitatea excepţională a faptelor mele cer să fiu retrogradat din funcţia de preşedinte în funcţia de agent fiscal angajîndu-mă de acum înainte să lupt neprecupeţit pentru înlăturarea lipsurilor mele.

ss) Istrate Olimpiu

M. MAXIM

Urăm drum bun absolvenţilor noştri

Centrul nostru şcolar a cunoscut zilele trecute o neobişnuită animaţie. Eram în plină desfăşurare a unui eveniment aşteptat cu nerăbdare de către elevii noştri, examenele. Pentru aceasta, elevii s-au pregătit temeinic, s-au străduit să cunoască cît mai mult din tainele meseriei, şi-au format un bogat bagaj de cunoştinţe generale. Pe bună dreptate se poate spune că, examenele constituie un minunat prilej de afirmare a pregătirii temeinice, pe care şi-au făcut-o elevii noştri.

Nu peste mult timp, cei care au trăit emoţia examenelor, vor încerca clipele unei noi emoţii păşind pe porţile întreprinderilor; de astă dată nu ca elevi, ci ca tineri absolvenţi, ca tineri muncitori. Noi am căutat să sădim în rîndurile absolvenţilor din anul acesta — mai mult decît în anii precedenţi — dragostea faţă de meserie, dorinţa unanimă ca fiecare absolvent să ajungă un muncitor înaintat, fruntaş în întrecerea socialistă, inovator, stăpîn adevărat al tehnicii moderne.

Incă de la începutul anului şcolar a existat o preocupare de seamă din partea conducerii centrului şcolar şi a comitetului organizaţiei de bază U.T.M., faţă de buna desfăşurare a procesului de învăţămînt, faţă de îndrumarea elevilor în bătălia pentru însuşirea cunoştinţelor predate la orele de curs şi la orele de practică.

Munca didactică a fost de aşa natură organizată, încît unei probleme de specialitate predată la orele de curs, să-i urmeze imediat explicaţiile practice în atelierele şcoală şi la celelalte locuri de practică ale elevilor.

Aşa de pildă, la una din lecţii, li s-a predat elevilor despre maşina cu ite. A doua zi, avînd în faţă această maşină, maiştrii instructori au arătat elevilor părţile componente, principiul de funcţionare etc. Mai precis această oră de practică, ca de altfel majoritatea lor, a constat în completarea şi punerea în practică a cunoştinţelor teoretice căpătate de elevi cu o zi înainte.

O mare parte dintre elevii noştri, fac practică în diferite întreprinderi. Cu ajutorul maiştrilor instructori şi în deosebi al muncitorilor cu multă experienţă din întreprinderile respective, elevii au avut prilejul să aprofundeze cunoştinţele teoretice să cunoască cît mai mult din tainele meseriei. Un exemplu demn de evidenţiat l-au constituit absolvenţii din anii trecuţi, care s-au preocupat îndeaproape de pregătirea profesională a elevilor care au făcut practica împreună cu ei.

Tinerii Voicu Tudora de la secţia boiangerie şi Sigment Iosif de la secţia imprimat, ambii de la I.B.A., au dat un preţios ajutor elevilor noştri arătîndu-le cum să rezolve problemele ridicate la locurile de muncă, străduindu-se ca lucrurile neînţelese, să devină clare pentru viitorii lor tovarăşi de muncă.

Un viu interes faţă de meserie a fost manifestat prin vizitele făcute la Industria Bumbacului B. unde elevele anului II B şi I D, ţesătorie, au văzut cum se lucrează la războiul automat. Vizitînd întreprinderea „Flamura Roşie", elevele anului II A finisaj, au făcut cunoştinţă cu secţia de imprimat cu şabloane, cu procedeul de fierbere a materialelor fără presiune etc.

Elevii anului I E pielărie, au vizitat întreprinderea „Nicolae Bălcescu" şi au cunoscut felul cum se organizează procesul de producţie, felul cum se lucrează pe bandă glisantă, au văzut o serie de maşini de tip nou etc.

In centrul nostru şcolar a funcţionat şi un cerc pe profesii, cu specialitatea încălţăminte. Membrii acestui cerc, au stat de vorbă cu cunoscutul fruntaş în întrecerea socialistă Nicolaie Militaru de la întreprinderea „Nicolae Bălcescu" şi cu alţi tehnicieni şi specialişti în această ramură de producţie.

O preocupare de seamă a constituit pentru colectivul de conducere al centrului nostru şcolar şi pentru comitetul organizaţiei de bază U.T.M., popularizarea metodelor înaintate de muncă, în rîndurile elevilor.

Ca urmare a acestui fapt, membrii brigăzilor de la atelierul de încălţăminte au economisit materiale în proporţie de 3 la sută, din care au confecţionat apoi ghetuţe pentru copii. Un exemplu viu în această direcţie l-au dat elevii Croitoru Ştefan, Stanciu Maria şi Dumitru M.

In mod deosebit trebuie evidenţiată munca rodnică a elevilor utemişti Simionescu Florica, Năstase Ioana, Stroie Aneta, Buhai Ioana, Cocoş Manda, Ghiţă Ştefania şi altele, care şi-au însuşit temeinic profesiunile ce şi le-au ales.

Membrii comitetului organizaţiei de bază U.T.M. au urmărit îndeaproape felul în care elevii şi îndeosebi absolvenţii din acest an, se preocupă de însuşirea meseriei. Astfel, s-a discutat cu tovarăşii profesori de specialitate, asupra felului cum elevii studiază şi cunosc problemele ce s-au predat în curs. Paralel cu aceasta, consultîndu-se cu tovarăşii maiştri instructori, comitetul U.T.M. a urmărit felul cum elevii sînt preocupaţi de însuşirea meseriei, felul cum ei pun în practică cunoştinţele teoretice. Totodată membrii comitetului au mers prin întreprinderile unde elevii făceau practică, interesîndu-se de felul cum muncesc ei. In şedinţe de comitet s-au discutat probleme privind munca practică a elevilor, măsuri ce trebuiesc luate pentru ajutorarea elevilor rămaşi în urmă etc.

Succesele elevilor au fost popularizate, aceasta constituind un stimulent pentru cei care le obţinuseră, un imbold pentru ceilalţi elevi.

Pe lîngă aceste realizări, în activitatea noastră a existat o serie de lipsuri care cît de cît au dăunat muncii noastre.

Din cauză că nu s-a muncit suficient cu unii elevi, că nu s-a discutat tovărăşeşte cu ei, de la om la om, elevii Spiridon Paulina şi Popescu Emilian au părăsit centrul şcolar. Ei au dovedit multă lipsă de interes pentru pregătirea lor profesională, însă cred că pînă la urmă, atitudinea lor ar fi fost schimbată, dacă din partea comitetului organizaţiei de bază U T M ar fi existat mai multă preocupare şi îndeosebi perseverenţă în acest sens. O lipsă serioasă a comitetului organizaţiei de bază U T M o constituie şi faptul că nu s-a preocupat de cultivarea dragostei faţă de meserie în rîndurile elevilor de la secţia viscoză. E drept că ei au condiţii mai grele de muncă însă nu s-a făcut totul pentru ca elevii să înţeleagă pe deplin că este necesar să cunoască temeinic această meserie şi nu s-a explicat în măsură suficientă importanţa profesiunii lor, la dezvoltarea industriei noastre uşoare.

Faţă de aceste lipsuri noi vom lua toate măsurile necesare pentru ca ele să nu se mai repete şi în viitorul an şcolar.

Ne vom preocupa de absolvenţii noştri şi după ce ei vor porni pe porţile întreprinderilor. Ne vom sfătui cu ei, îi vom ajuta să cunoască mai bine meseria, ne vom preocupa cît mai mult de buna desfăşurare a activităţii lor.

Pînă atunci, însă colectivul de conducere şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M., urează drum bun absolvenţilor şi obţinerea de cît mai mari succese în lupta pentru îmbunătăţirea nivelului de trai al celor ce muncesc.

NINA MARUŢA
secretara comitetului organizaţiei de bază U.T.M.
„Centrul Şcolar Profesional Textile şi Pielărie"
Bucureşti

„O recepţie" de pomină

Pe biroul tovarăşului Frenchel, de la Oficiul de Gros Industrial Bucureşti, odihneşte liniştit un dosar. E un dosar cu procese verbale. Se spune că motivul pentru care au fost întocmite aceste procese verbale îl constituie existenţa unei maşini de măsurat umiditatea mobilei. Dacă aparatul înregistrează între 12—15 la sută, înseamnă că lemnul din care a fost confecţionată mobila răspunde cerinţelor şi deci totul este în regulă. Dar aparatul se pare că nu vrea să ţină seama ca totul să fie... „în regulă". La recepţionarea unei cantităţi de 11 garnituri camere-studio tip Galaţi, produs al cooperativei meşteşugăreşti „Muncă şi Progres" din Capitală, s-a constatat în ziua de 10 iunie că procentajul de umiditate era între 18—21 la sută. Rezultatul: întreaga cantitate a fost respinsă de către Oficiul de Gros industrial. Dacă ar fi vorba de o întrecere în privinţa umidităţii mobilei, desigur că în frunte s-ar situa cooperativa meşteşugărească „Lemn şi mobilă", care a trimis spre recepţionare 11 garnituri camere-studio tip „Oradea", a căror umiditate trecea de 25 la sută.

Mobila pusă în comerţ de cooperativa meşteşugărească „Lemn şi Mobilă" din Capitală, precum şi de alte cooperative de acest gen, este necorespunzătoare, avînd un mare procent de umiditate, ceea ce face ca atunci cînd se usucă, mobila să se curbeze şi să crape în unele locuri.

— Mai încerc şi aşa, Lenuţo, poate o mai salvez cîtva timp...

Desen de **E. ARNO**

Ar fi o nedreptate dacă vorbind despre lipsa de răspundere a unor conduceri de cooperative meşteşugăreşti n-am pomeni de „exemplul" preşedintelui cooperativei Tîrnava-Sighişoara. Tovarăşii care aveau sarcina să controleze calitatea mobilei sosită la Bucureşti, respectiv a celor 20 de garnituri de mobilă de bucătărie de la Tîrnava-Sighişoara au constatat că recepţia a fost făcută... de către însăşi cooperativa de mai sus.

Ca urmare a acestei auto-recepţii, mobila de la cooperativa Tîrnava-Sighişoara era necurăţată atît la exterior cît şi la interior, avea lufturi la uşi şi la sertare, iar operaţia de vopsire era făcută de mîntuială. Acest lucru însă nu l-a oprit pe preşedintele cooperativei să vină la Bucureşti pentru a demonstra recepţionerilor că mobila cooperativei pe care o conduce, trebuie pusă în vînzare deoarece... sînt cereri pe piaţă. (!?!).

Dacă pentru identificarea umidităţii mobilei există un aparat foarte precis, de un real folos în semnalarea cazurilor de lipsă de răspundere, se simte nevoia unui aparat care să pună capăt uşurinţei cu care unii conducători de întreprinderi şi cooperative de producţie, dau drumul pe piaţă, pentru a fi vîndute oamenilor muncii, produse necorespunzătoare din punct de vedere calitativ. Acest aparat nu trebuie să mai fie descoperit, el trebuie însă riguros aplicat; el se numeşte controlul sistematic pe care trebuie să-l facă organele Ministerului Industriei lemnului, respectiv Direcţia produselor finite din lemn în unităţile sale, pentru a asigura oamenilor muncii, mobile frumoase, bune şi ieftine!

M. ZONIS

Unde-i răspunderea?

In lupta pentru satisfacerea nevoilor materiale mereu crescînde ale oamenilor muncii din patria noastră, cooperativa meşteşugărească de producţie „Lemn şi mobilă" din oraşul Cluj aduce o contribuţie însemnată. Garniturile produse de această cooperativă sînt desfăcute în centrele muncitoreşti din Baia Mare, Valea Jiului, Oraşul Stalin etc.

In oraşul Cluj, în perioada 1 ianuarie—1 iunie, au fost vîndute prin O.C.L. magazinul de mobilă nr. 14, zeci şi zeci de dulapuri, toalete etc. produse de muncitorii acestei cooperative.

Caracteristica muncii în această unitate socialistă este străduinţa de a obţine o calitate superioară a produselor. Anul acesta magazinul nr. 14 mobile, care a desfăcut produsele cooperativei, nu a primit nici o reclamaţie din partea cumpărătorilor. Pentru atingerea unui asemenea rezultat, conducerea cooperativei a luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Astfel în corpul atelierelor principale a fost instalată o uscătorie cu o capacitate de 30 metri cubi pentru uscarea lemnului. In cursul anului trecut a fost mecanizată operaţia de croire a lemnului prin construirea din resurse interne a unui pendul pentru tăierea bucăţilor de lemn. Construirea acestui pendul a contribuit la ridicarea productivităţii muncii. In vederea îmbunătăţirii continue a calităţii mobilei, conducerea cooperativei a dispus construirea unei uscătorii moderne. Construirea acesteia se apropie de sfîrşit. Ea va avea o capacitate de 120 metri cubi lemn, iar timpul de uscare a lemnului va fi redus simţitor.

Punerea în funcţiune a acestei uscătorii va accelera ritmul de muncă în cooperativa „Lemn şi mobilă", în aşa fel încît planul să poată fi îndeplinit la vreme.

Muncitorii de la această cooperativă sînt însă nemulţumiţi de calitatea spirtului care le este livrat din Bucureşti. In loc de un spirt cu o tărie de 92-94 grade cît se cere, uzina furnizoare le trimite spirt de 86 grade, ceea ce scade valoarea lustruitului.

Ar mai fi ceva de spus în legătură cu activitatea utemiştilor din această cooperativă. Cu toate că în unitate lucrează peste 50 tineri, în secţia care e direct dependentă de procesul de fabricare a mobilei, nu există nici o brigadă utemistă. In general formele de participare a tineretului în producţie în cadrul acestei cooperative sînt insuficiente.

Secretarul organizaţiei de bază U.T.M., tov. Plăcintar Carol, nu exercită un control eficace asupra muncii tinerilor muncitori, din această pricină contribuţia pe care tinerii o dau luptei pentru îmbunătăţirea calităţii mobilei este nesatisfăcătoare.

Comitetul orăşenesc U.T.M. Cluj trebuie să intervină mai activ la îmbunătăţirea activităţii organizaţiilor din cooperativele meşteşugăreşti, sectoare neglijate pînă acum.

ION DELEANU
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Cluj

CONCLUZII

In urma raidului anchetă s-a desprins clar faptul că în unele întreprinderi de mobilă şi cooperative meşteşugăreşti de producţie nu se acordă încă importanţa cuvenită problemei calităţii mobilei.

In loc să se preocupe de îmbunătăţirea calităţii mobilei populare, unii responsabili de unităţi, ca de exemplu preşedintele cooperativei Tîrnava-Sighişoara, încearcă să strecoare pe piaţă mobilă care nu corespunde normativelor, fiind umedă, prost lustruită, lucrată de mîntuială.

O atenţie deosebită trebuie acordată amenajării camerelor de uscare. Aci este necesar tot sprijinul organelor de resort, care pînă acum s-au mulţumit doar a da instrucţiuni.

Uniunea Centrală a Cooperativelor Meşteşugăreşti — secţia mobile, care a privit cu o condamnabilă indiferenţă problema bunei aprovizionări cu materiale a unităţilor sale, trebuie grabnic să acorde tot sprijinul cooperativelor meşteşugăreşti în recepţionarea materialelor de care au nevoie, la vreme, pentru a nu se împiedica îndeplinirea planului.

Rămîne o datorie de onoare a fiecărui tînăr din sectorul construcţiei de mobilă, aceea de a munci cu toată dragostea pentru creşterea producţiei de mobilă populară, pentru îmbunătăţirea calităţii ei şi scăderea preţului de cost, pentru crearea de noi modele, care să corespundă cerinţelor mereu mai mari ale celor ce muncesc.

„Tovarăşa Mituţa"

O cunoşti cititorule pe Dumitra Naghen — „tovarăşa Mituţa", cum îi spun copiii — educatoare la căminul de copii al Ministerului Invăţămîntului?

Eu, să-ţi spun drept, cred că n-o cunoşti. E păcat, dar se poate remedia: te duci pînă acolo şi faci cunoştinţă. Da să nu te sperii dacă te-o lua la început mai repede: cine eşti, ce vrei de la ea, pentru ce, cum... Pînă la urmă îi trece, îţi dă un halat alb şi te lasă s-o însoţeşti. Şi-ai să vezi că nu-ţi mai vine să pleci. Iţi spun asta din proprie experienţă, pentru că am stat, am stat şi tot nu mă mai induram să-i părăsesc...

Nu, nu vizitezi un palat din basme, nu arunci o privire furişă în tezaurul unei împărăţii. Dar în niciunul din aceste locuri n-ai întîlni atîta gingăşie, n-ai avea atîta mulţumire sufletească ca în acest simplu cămin de copii.

Intri pe poartă, urci cîteva trepte, deschizi uşa. Şi deodată, din fiecare colţ al camerelor unde toate lucrurile au o înfăţişare gingaşă, miniaturală, te întîmpină parcă o altă lume.

Dacă-mi promiţi că n-ai să spui la nimeni, atunci îţi povestesc ce-am vorbit cu ea. Dar fii atent — e absolut secret. Să nu afle cumva că ţi-am spus, că nu mă mai primeşte niciodată pe-acolo şi eu tare aş vrea să mă mai duc...

Mi-ai promis? Atunci îţi spun: tovarăşa Mituţa e necăjită. De ce? Pentru că n-o ascultă totdeauna copiii. Eu, să-ţi spun drept, am zîmbit la asemenea motiv de supărare — auzi, să te necăjeşti că nişte găgălici de 3 şi 4 ani au „păreri personale" şi nu vor să te asculte? Noroc că nu m-a observat, că nu mi-ar fi spus că a avut şi o mare bucurie. (Nu te îngrijora, ţi-am spus că-ţi povestesc!).

Da, zice că s-a bucurat. Pare-mi-se că nu ţi-am spus nimic de Pavlic. Care Pavlic? Unul e în cămin, la grupa mică. Pavlic, un puşti blond, cu un năsuc îndrăzneţ. Era un egoist fără pereche şi nu admitea sub nici un motiv să nu-i dai atenţie. Vorbeai cu cineva — hop şi el. Te trăgea de mînecă, se băga în vorbă, plîngea — dacă era nevoie — dar nu te lăsa pînă nu-i făceai pe plac. S-a gîndit Mituţa, s-a socotit şi a organizat un joc colectiv. Toată grupa s-a jucat de-a ceferiştii — unii erau tren, alţii controlori, mecanici, fochişti; aveau semnalizatoare, semnale, şefi de gară, de tren. Toate bune, dar Pavlic voia să fie mereu şef de gară şi asta nu se putea. Mituţa i-a explicat că ceferiştii lucrează în schimburi, s-a ţinut de capul lui şi Pavlic a început să fie mai chibzuit, să cedeze. A admis să fie pe rînd şi locomotivă şi mecanic.

Mă întrebi ce a bucurat-o? Intr-o duminică, Pavlic a plecat acasă. El i-a cerut maică-si „să cumpere bomboane pentru toţi copiii şi să-i dea o carte frumoasă pentru „tovarăşa Mituţa". Mama s-a conformat cu plăcere; Pavlic a adus bomboanele la cămin, le-a împărţit copiilor, dar n-a fost mulţumit de cartea pe care a ales-o mama. „E prea mică" a hotărît el şi a ales din biblioteca mamei cel mai mare şi mai gros volum — un tratat de specialitate.

La drept vorbind, nu-i de loc puţin lucru să ştii că, datorită ţie, un om nu va fi egoist, că-şi va iubi tovarăşii şi le va fi întotdeauna alături.

Asemenea bucurii îi fac Mituţei mereu cînd unul, cînd altul dintre „copilaşii ei". De pildă, Petrică. A venit în cămin de curînd. Plîngea într-una, voia acasă. Il aşezai pe scaun — acolo înlemnea. Nu ştia nici să mănînce singur. In prima zi, Mituţa i-a dat mîncare cu linguriţa. A doua zi, îi punea linguriţa în mînă şi îl îndemna s-o ducă singur la gură. Lui Petrică i-a fost ruşine de ceilalţi copii, care mîncau singuri, şi-a treia zi n-a mai vrut ajutor. S-a mînjit de mîncare pînă la urechi, dar era victorios: izbutise să facă primul pas. Acum plînge din ce în ce mai rar, mai mult sîmbăta cînd îşi aduce aminte că e vremea să plece acasă.

Şi Merişor Ungureanu i-a anunţat deunăzi o victorie, cînd a putut să-şi încalţe singură ghetuţele. Dar nu i-a spus aşa, simplu: „Pot să mă încalţ" ci a formulat o concluzie limpede şi precisă: „Am crescut acum şi pot să mă încalţ şi singură". Aşa-i Merişor. A venit în fugă la mine şi mi-a dat o floare albă. Am vrut să-i mulţumesc, dar ea mi-a spus serioasă: „S-o duci acasă, copilului tău"...

Să nu-ţi închipui că-i simplu să te descurci, pentru că fiecare din copiii aceştia e o problemă vie care trebuie rezolvată înţelept şi cu grijă. Pe Apostol Papasilecas, Mituţa a trebuit să-l înveţe fiecare cuvînt, el nu ştia de loc romîneşte, să-l însoţească peste tot, să-i explice numele fiecărui obiect.

Iţi trebuie multă imaginaţie în munca asta. Inainte de a-i învăţa să facă bărci din hîrtie, Mituţa şi-a luat copilaşii şi i-a dus să se plimbe în Parcul de Cultură şi Odihnă. Au stat pe iarbă, pe malul apei, au privit lacul şi bărcile şi şi-au întipărit înfăţişarea lor în memorie. Pe lîngă asta, s-au distrat bine şi s-au întors la cămin voioşi şi cu poftă de mîncare. Altădată, ca să-i familiarizeze pe copii cu însuşirile şi obiceiurile animalelor, Mituţa a imaginat o poveste. Sub pretextul unei zile în colonie, copiii au fost martorii unei întîlniri imaginare între un iepuraş, o veveriţă şi un arici. Cu cîtă nerăbdare aşteaptă de-atunci grupa ziua cînd vor pleca în colonie!

Dar nu-ţi trebuie numai pricepere, imaginaţie, iniţiativă. Mituţa îşi iubeşte copiii cu dragoste fierbinte, de mamă. M-a plimbat prin dormitoarele cu pătuţuri mici, mi-a arătat băile, dulăpioarele şi cuierele mici însemnate care cu o maşină, care cu o ciupercă, un urs sau o umbrelă. Şi m-a impresionat şi faptul că a observat că periuţa de dinţi a unui copil e pusă în săculeţul altuia, şi faptul că atunci cînd prin fereastra deschisă spre grădină s-a auzit plînsetul unui copil, Mituţa n-a tresărit numai şi mi-a făcut semn să mergem mai repede, dar a ştiut îndată că cea care plînge e Veronica. Aşa că nu m-a mai mirat faptul că şi copiii o iubesc din tot sufletul. Mi-a povestit că s-a întîlnit odată cu Adrian Oncescu, acum elev în clasa I. Tot ce-a putut să facă Adrian a fost s-o îmbrăţişeze şi să-şi ascundă faţa la pieptul ei, fără să spună un cuvînt.

Ai să spui probabil — aşa cum am gîndit şi eu — că o asemenea fată e parcă născută să fie educatoare. Ca şi mie, o să-ţi pară rău cînd o să afli că peste cîţiva ani, cînd va termina facultatea şi „copiii ei" de azi vor merge la şcoală, Mituţa are să plece de la cămin şi are să se facă profesoară. Da, nu te mira. E drept că nu-i uşor, dar Mituţa e şi studentă în anul II al Facultăţii de fizico-matematici (curs seral) şi doar aşa, din cînd în cînd ia cîte un „bine" la examene — încolo numai „foarte bine".

In sesiunea asta mai are doar un singur examen şi se gîndeşte la el cu emoţie: de rezultatul pe care-l va obţine depinde dacă va avea la toate materiile „foarte bine".

Crezi că asta-i tot? Mituţa e şi membră în comitetul organizaţiei de bază U.T.M. nr. 1 a cadrelor didactice. Şi asta nu din tradiţie, pentru că şi în şcoala pedagogică de educatoare pe care a urmat-o era în comitet, ci pentru că merită pe deplin. Pe deasupra, mai face şi gospodărie şi îngrijeşte de o soră mai mică, elevă. Aşa-i că te întrebi de unde are timp pentru toate astea?

Şi eu m-am întrebat. Răspunsul nu l-am găsit încă, dar nu-i nimic. Mai am timp, pentru că i-am promis că o să mă mai duc pe la ea, şi am de gînd să-mi ţin cuvîntul.

ILEANA RACOVIŢĂ

Să ridicăm conținutul muncii activiștilor

Pe marginea conferinței organizației regionale U. T. M. Cluj

Reprezentanții ai tineretului din toate colțurile regiunii au venit să raporteze conferinței organizației regionale U.T.M. Cluj succesele obținute sub conducerea partidului în îndeplinirea Hotărîrilor Plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R.

Comitetul regional — s-a arătat în darea de seamă — a organizat și folosit diferite forme de activitate pentru mobilizarea tineretului la îndeplinirea planului de producție. Astfel în întrecerea socialistă au fost antrenați 14.000 de utemiști și tineri, dintre care peste 3280 au devenit fruntași în întrecerea socialistă, iar din cele 457 brigăzi utemiste, 88 au cucerit titlul de brigăzi de calitate. A fost dat exemplu brigada utemistă condusă de utemistul Ardeleanu Ion din Turda care a realizat în ultimele 3 luni depășiri de normă în medie de 57 la sută, iar acum lucrează în contul anului 1956.

Luptînd pentru reducerea prețului de cost al produselor, prin folosirea rațională a materiei prime și îngrijirea mașinilor, organizațiile U. T. M. au creat brigăzi de economii și secții ale tineretului care produc un variat sortiment de produse de larg consum. Astfel secția de produse de larg consum de la „Industria Sirmei" a realizat obiecte în valoare de peste un milion două sute de mii lei, iar cele 35 brigăzi de economii din regiune au realizat în ultimele 3 luni produse în valoare de peste 2 milioane lei.

Conferința a trecut apoi în revistă succesele utemiștilor și tinerilor în frunte cu comuniștii din sectorul socialist și individual al agriculturii. Darea de seamă ocupîndu-se de întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" a evidențiat pe tractoristul Olteanu Maftei de la S.M.T. Bistrița care și-a depășit planul cu 326 la sută în campania de primăvară obținînd primul loc pe regiune. Succese însemnate au obținut și cele 17 brigăzi utemiste din S.M.T.-uri care au depus o muncă de bună calitate.

Tineretul muncitor de la sate — s-a arătat în conferință — a ajutat și la acțiunile de curățire a pășunilor și plantarea de pomi. Au fost curățate prin muncă voluntară de către utemiști și tineri 60.000 ha. pășune și peste un milion de puieți au fost scoși din pepiniere și plantați.

In domeniul învățămîntului de stat conferința a reliefat o îmbunătățire a muncii. Rezultatele obținute la sfîrșitul anului școlar au marcat o creștere serioasă a nivelului la învățătură al elevilor și studenților în raport cu primul semestru. Mulți studenți antrenați în activitate științifică au obținut rezultate de o mare valoare.

O deosebită atenție a fost dată ridicării în munci de răspundere a tinerelor fete; numărul fetelor membre ale organizației noastre a crescut cu 28.000 iar peste 4.000 de fete utemiste au fost promovate în diferite munci de răspundere.

Nivelul critic și autocritic ridicat la care s-au desfășurat lucrările conferinței a arătat că tineretul din regiunea Cluj îndrumat de partid devine mai combativ față de lipsurile sale. In cuvîntul lor la discuții mulți delegați la conferință s-au declarat nemulțumiți față de felul cum comitetul regional și-a analizat munca, au arătat că problemele cultural-educative ale tineretului au fost tratate cu multă superficialitate, comitetul regional necunoscînd prea multe realizări în acest domeniu.

In regiunea Cluj mai sînt încă tineri muncitori printre care și utemiști care sînt indisciplinați, lipsesc nemotivat de la lucru, dau produse de proastă calitate, nu se interesează de perfecționarea pregătirii lor profesionale și nu îngrijesc mașinile la care lucrează.

Comportarea unor tineri față de muncitorii vîrstnici este încă necorespunzătoare. Sînt tineri care subapreciază cunoștințele și experiența muncitorilor vîrstnici, cum este Gall Floarea și Suciu Nicolae de la Tehnofrig. Aceste fapte arată slaba muncă de educație dusă de organizațiile de bază U.T.M. în rîndul tineretului.

In cuvîntul său la discuții tovarășul Indoleanu Gheorghe de la „Industria Sirmei" a arătat că în organizarea întrecerilor s-au manifestat destule lipsuri. Organizațiile U.T.M. s-au mulțumit să obțină cît mai multe contracte de întreceri individuale dar nu au urmărit rezultatele acestora, ceea ce a făcut ca întrecerea să-și piardă caracterul educativ, devenind formală, fără rezultate practice. Mulți tineri din întreprinderea noastră — a spus tov. Indoleanu — în consfătuirile de producție ale brigăzilor au făcut diferite propuneri de îmbunătățire a muncii dar ele nu au fost luate în seamă nici de către conducerea întreprinderii și nici de organizația U.T.M., fapt care a dus la demobilizarea tineretului și chiar la destrămarea unor brigăzi de producție.

Delegații la conferință s-au ocupat mult de munca și viața tineretului de la sate. Tovarășul Savu Gheorghe, activist al comitetului raional U.T.M. Beclean, a criticat comitetul regional că s-a ocupat mai mult de raioanele din jurul Clujului neglijînd pe cele mai îndepărtate. El a criticat atitudinea unor activiști regionali care s-au făcut vînători de greșeli venind prin raion numai să observe și să noteze anumite lipsuri pe care să le raporteze apoi comitetului regional pentru a justifica chipurile prin aceasta timpul „folosit" pe teren.

Deși la sate sînt încă manifestări ale dușmanului de clasă destul de frecvente, totuși în unele organizații, din cauza slabei munci de educație, tinerii nu sezisează și nu demască cu tărie uneltirile dușmanului de clasă.

★

In cuvîntul lor delegații la conferință au criticat cu multă tărie și mult simț de răspundere, metodele de muncă ale activiștilor utemiști din regiunea Cluj. Ei au arătat că comitetul regional nu a controlat suficient felul cum se aplică propriile sale hotărîri, nu a instruit și ajutat în măsură suficientă munca comitetelor raionale.

Conferința a apreciat că cele mai multe lipsuri s-au manifestat în munca cu tineretul de la sate.

In munca organizației U.T.M. din sat — spune tovarășul Iorda Maxim de la Sîngiorz raionul Năsăud — există multe lipsuri. Insăși faptul că din 400 de tineri cîți există în comună nu sînt decît 40 de utemiști arată că noi nu am găsit forme de muncă atractive specifice tineretului sătesc, iar activiștii comitetului regional cînd vin prin sat — aceasta foarte rar — nu se ocupă de noi, nu ne îndrumă, nu ne ajută ci își pierd timpul mai mult prin stațiunea Sîngiorz-băi.

Conferința a criticat slaba muncă de educație dusă de comitetul regional și activiștii săi în rîndurile elevilor și studenților. Mulți delegați la conferință au criticat manifestările huliganice și de dispreț ce le au unii elevi și studenți veniți în vacanță la sate, față de tinerii țărani muncitori. Tovarășul Suciu Aurel din comuna Borșa raionul Gherla, a arătat că elevele Gherteș Maria și Boghiș Maria venite în vacanță de la școlile din Cluj nu le mai fac cinste, sînt de nerecunoscut; nu vor să stea de vorbă cu tinerii țărani și nu ajută cu nimic munca organizației U.T.M. din sat cu toate că sînt utemiste. El a întrebat: cum au muncit organizațiile de bază, comitetul orășenesc și comitetul regional U.T.M. cu elevii și studenții pentru a le face educația? Răspunsul la această întrebare îl găsim în discuțiile purtate de tovarășul Mateica Anton de la Universitatea „Victor Babeș" care arată că activiștii comitetului regional și orășenesc U.T.M. cînd vin prin facultăți nu se ocupă de problemele esențiale ale studenților, că în loc să-i atragă pe studenți în diferite munci cultural-educative, în loc să fie folosiți în munca de activiști extrabugetari, pentru a da ajutor în această direcție și altor organizații de bază prin ținerea de conferințe științifice, educative, organizarea de programe cultural-artistice, ei au fost puși la diverse alte munci. Posibilitățile studenților de a face o muncă frumoasă și interesantă sînt de multe ori frînate de unii activiști cu o slabă pregătire care se ocupă mai mult cu strîngerea anumitor situații și nu de conținutul muncii lor.

Desfășurarea unei munci vii, atractive, cu un bogat conținut educativ, cere activiștilor utemiști, să posede un înalt nivel de cunoștințe. Pentru aceasta însă se cere voință, se cer eforturi pentru a studia operele clasicilor marxism-leninismului, pentru a studia operele clasicilor literaturii mondiale.

Activistul raional sau regional nu trebuie să se intimideze cînd stă de vorbă cu directorul unei școli — cum a fost cazul arătat în conferință de tov. Ion Ureche, secretarul organizației de bază U.T.M. din comuna Poiana-Ilvei raionul Năsăud. El trebuie să posede cunoștințe multilaterale, că numai așa va putea ajuta organizațiile de bază să desfășoare o muncă bogată, eliberată de orice tendință de formalism și birocratism.

Lucrările conferinței au arătat că organizațiile U.T.M. nu au desfășurat o activitate temeinică și continuă pentru educarea tineretului în spiritul dragostei față de partid, nu au muncit suficient pentru ridicarea nivelului politic, profesional și cultural al tineretului, nu i-a ajutat să se ridice la nivelul cerut unui utemist pentru a deveni comunist.

Participanții la conferință au propus o serie de măsuri ce trebuiesc luate în considerație de către noul comitet regional, pentru a îmbunătăți munca de educare comunistă a tineretului, pentru a-l mobiliza la îndeplinirea cu mai mult succes a Hotărîrilor Plenarei lărgite din august 1953 a C.C. al P.M.R.

Noul comitet regional ales la conferință s-a angajat ca sub conducerea comitetului regional de partid să îndeplinească hotărîrile adoptate de conferință, să lichideze metodele meșteșugărești de conducere a organizațiilor U.T.M. din regiune.

N. CODRESCU

PE MARGINEA SCRISORII „UN TÎNĂR DEOSEBIT"

Organizația U.T.M. trebuie să-l ajute

Țin să-mi exprim și eu părerea despre comportarea tînărului Dorcău Ionel „eroul" articolului „Un tînăr deosebit" apărut în „Scînteia tineretului".

E de neînțeles și revoltător în același timp ca un tînăr al patriei noastre și în plus utemist să se poarte ca Dorcău, să înșele încrederea tovarășilor care l-au ales conducător al lor, să fugă de muncă, să se îmbete și apoi să-și bată mama pentru a obține bani.

Din rîndurile articolului am întrevăzut anii de crunt chin ai văduvei Dorcău, care făcea totul pentru fiul ei sperînd să-i fie bucuria și sprijinul bătrîneților. Și după toate acestea Ionel să-și bată mama pentru bani, cînd el ar trebui să fie acela care s-o întrețină, care să-i ferească de griji bătrînețele, care să-i răsplătească amarul pătimit și dragostea cu care a fost crescut?

Pe de altă parte același Dorcău s-a dovedit a fi un bețiv și un leneș, un om care nu face de loc cinste organizației noastre. Pentru aceasta cred că ar fi bine ca să fie cît de curînd discutat în cadrul unei adunări generale.

Desigur nu cred că ar fi bine să fie părăsit la voia întîmplării. Organizația U.T.M. din Beregsăul Mare are datoria să se ocupe îndeaproape de el, să facă tot posibilul pentru a-l schimba. Dorcău Ionel trebuie făcut, într-un fel sau altul, să înțeleagă că organizația luptă pentru dezrădăcinarea din mentalitatea oamenilor a rămășițelor putrede ale trecutului, că utemiștii doresc ca el să devină cu totul altul, să le fie un tovarăș bun, în care să poată avea încredere și a cărui comportare să fie un exemplu pentru toți ceilalți. Pentru aceasta utemiștii din comuna Beregsăul Mare vor trebui să muncească serios.

Corespondent
VALERIU IUȘAN

Concurs pe țară de piese pentru teatrele de păpuși

In cinstea zilei de 23 August, Ministerul Culturii organizează între 15 iulie și 1 noiembrie 1954 un concurs pe țară de piese pentru teatrele de păpuși.

Piesele pentru concurs se vor adresa copiilor de vîrstă preșcolară, școlarilor, pionierilor, precum și adulților. In piesele ce vor fi prezentate la concurs se pot trata genuri și teme variate după cum urmează:

piese inspirate din realitatea noastră actuală care să oglindească munca, eroismul și patriotismul constructorilor socialismului, eroismul apărătorilor patriei noastre, înfrățirea minorităților naționale cu poporul romîn, lupta pentru pace etc.

piese care să înfățișeze viața copiilor din țara noastră, crescuți în spiritul educației socialiste în cămine, grădinițe, școli ateliere, în colectivele de pionieri, etc.

piese satirice care să combată elementele trecutului în societatea noastră, în conștiința omului și a copilului.

piese științifico-fantastice care să dezvolte cunoștințele și atenția celor mici în domeniul științelor naturii.

basme, fabule, în care să se biciuiască înclinările spre rău și care să ajute dezvoltării însușirilor morale la cei mici.

La concurs pot participa membri și nemembri ai Uniunii Scriitorilor.

Piesele vor fi prezentate fără numele autorului, cu un motto sau pseudonim. Numele autorului va fi menționat într-un plic închis care va purta motto-ul sau pseudonimul respectiv. Plicul va fi deschis după încheierea lucrărilor juriului. Piesele se vor preda Direcției teatrelor din Ministerul Culturii. Rezultatele concursului se vor anunța pînă la 15 decembrie a.c.

Cele mai bune lucrări vor fi distinse cu următoarele premii și mențiuni:

2 premii I a cîte 6.000 lei fiecare
2 premii II a cîte 4.500 lei fiecare
3 premii III a cîte 3.000 lei fiecare
4 mențiuni a cîte 1.500 lei fiecare

Cultură fizică și sport

Campionatul R. P. R. de poliatlon G. M. A.

Intre 4 iunie și 29 august a.c. se desfășoară cea de a doua ediție a campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A., competiție introdusă în țara noastră după înaintata experiență a sportului sovietic.

Această întrecere sportivă are o mare importanță pentru creșterea calitativă a activității sportive din țara noastră, ea cuprinzînd exercițiile fizice de bază ale complexului G.M.A. ca: gimnastica, tirul, înotul, cursa cu obstacole, crosul și aruncarea greutății. Practicarea acestor sporturi asigură sportivilor înalte calități de voință și o pregătire fizică multilaterală.

Totodată, prin faptul că toate cele 6 probe ale poliatlonului sînt norme ale complexului G.M.A., această competiție este cel mai nimerit prilej pentru masa largă a sportivilor noștri de a-și trece normele G.M.A. gradul II, îmbunătățindu-și astfel pregătirea fizică generală atît de necesară în orice ramură sportivă. Dealtfel principalul obiectiv urmărit prin campionatul R.P.R. de poliatlon G.M.A. este tocmai acela de a da posibilitate zecilor de mii de purtători ai insignei G.M.A. gradul I să-și continue pregătirea pe o treaptă superioară în vederea obținerii normelor gradului II și antrenarea lor în practicarea regulată a sportului.

Tocmai asupra acestui aspect important trebuie insistat în momentul de față. Și aceasta cu atît mai mult cu cît în ceea ce privește trecerea normelor G.M.A. gradul II cît și pe linia antrenării purtătorilor de insignă într-o activitate sportivă continuă, persistă lipsuri deosebit de serioase. Astfel la consfătuirile regionale de analiză a rezultatelor obținute în domeniul complexului G.M.A. care s-au desfășurat de curînd a reieșit cu tărie ca o lipsă principală faptul că cea mai mare parte a celor care și-au trecut normele G.M.A. după obținerea insignei își consideră încheiată activitatea sportivă, lipsind preocuparea necesară pentru antrenarea lor în practicarea continuă a sportului. Cazuri de acest fel se pot întîlni în toate colectivele sportive și în special la cele sindicale. Lipsa este atît a conducerii acestor colective, a tehnicienilor cît și a organizațiilor U.T.M. care au neglijat în mod condamnabil această problemă.

Desigur că la această situație a contribuit și faptul că au lipsit competițiile sportive rezervate special pentru purtătorii insignei G.M.A. Organizarea campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. vine să completeze un gol care s-a simțit o bună perioadă de timp.

Aceeași lipsă se poate constata și în ceea ce privește preocuparea pentru gradul II al complexului G.M.A., activitate care a înregistrat pînă acum slabe rezultate în majoritatea regiunilor din țară. Cel mai grăitor exemplu în această privință îl constituie numărul redus de purtători ai insignei G.M.A. gradul II în comparație cu masa largă a sportivilor activi sau cu sutele de mii de purtători ai insignei G.M.A. gradul I. In acest sens trebuie remarcat că sarcinile de dezvoltare pe semestrul I al acestui an au fost îndeplinite pînă la 1 iunie doar într-un procent de 50 la sută. Astfel dacă în unele regiuni ca Suceava, București, Craiova, Stalin rezultatele sînt în creștere față de trecut, în restul regiunilor s-a rămas mult în urmă. De exemplu, în regiunea Constanța pe semestrul I sarcinile au fost realizate doar în procent de 5 la sută, la Oradea 13 la sută, Baia Mare 14 la sută, iar în orașul București cu circa 20 la sută. Dintre asociațiile sportive doar la unele ca Dinamo, Știința, Progresul există preocuparea pentru problema gradului II al complexului G.M.A. Restul asociațiilor și în special Flacăra, Metalul, Minerul, Constructorul, datorită faptului că au neglijat sarcinile pe această linie, se prezintă pînă în prezent cu rezultate nesatisfăcătoare. Trebuie să dea serios de gîndit faptul că și în momentul de față cea mai mare parte a sportivilor fruntași dintr-o serie de colective importante ca Locomotiva Timișoara și Craiova, Oradea, Metalul Baia Mare, Progresul Oradea, Minerul U.M. Petroșani, Flamura Roșie F.C. Gh. Gheorghiu-Dej București etc. nu sînt purtători ai insignei G.M.A. gradul II. Masa largă a sportivilor noștri fruntași trebuie să ia exemple în această privință de la sportivi ca Ozon Titus, Bătrînu Tănase, Ghețu Velicu, care sînt deja purtători ai insignei G.M.A., gradul II.

Dată fiind această situație necorespunzătoare ar fi fost de așteptat din partea consiliilor asociațiilor, a colectivelor sportive, antrenorilor și tehnicienilor să treacă de îndată la acțiune folosind din plin pentru darea normelor G.M.A. gradul II etapa de colectiv a campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. Din păcate însă acest lucru nu s-a întîmplat.

Trebuie spus că deși au mai rămas puține zile pînă la încheierea etapei pe colectiv, sînt izolate cazurile în care s-a făcut ceva pînă în prezent. Exemplul cel mai elocvent ni-l oferă situația din Capitală, unde totul s-a rezumat la publicarea regulamentului, neexistînd nici un colectiv sportiv în care să se poată spune că a început pregătirea concurenților. Posibilități, sînt suficiente și tineri dornici de a participa la această competiție, de asemenea. Colectivele sportive nu se ocupă însă de această problemă. Așa stau lucrurile la colectivul Progresul I.C.A.S., Progresul Casa Scînteii, Flamura Roșie F. C Gh. Gheorghiu-Dej, Locomotiva Grivița Roșie, Metalul 23 August. Și lipsuri asemănătoare se pot constata și în regiunile cu mari posibilități ca Timișoara, Oradea, Craiova, Pitești, Hunedoara etc.

Pentru a ilustra lipsa de preocupare a consiliilor asociațiilor față de această competiție este suficient a arăta că deși se începuse etapa de colectiv, totuși consiliul regional Craiova al asociației Locomotiva și consiliul regional București al asociațiilor Flamura Roșie și Constructorul nici nu aflaseră de existența acestei competiții.

Fără îndoială că la această stare de lucruri au contribuit și organele și organizațiile U.T.M. care nu au întreprins acțiuni de popularizare a importanței poliatlonului G.M.A. și nu au desfășurat o muncă politică în rîndul sportivilor și purtătorilor de insignă, îndrumîndu-i să participe în număr cît mai mare la întrecerile din cadrul etapei I.

Trebuie folosit prilejul prelungirii etapei I-a (pînă la 18 iulie) pentru antrenarea unui număr cît mai mare de tineri, mai ales din colectivele sportive care n-au prezentat încă concurenți la concursurile campionatului. E timpul ca asociațiile și colectivele sportive să lichideze cu subaprecierea acestei competiții, trecîndu-se la înscrierea și pregătirea tehnică a concurenților și apoi la organizarea concursurilor. La rîndul lor comitetele regionale, raionale și organizațiile de bază U.T.M. trebuie să-și intensifice acțiunile de popularizare ducînd o largă muncă politică de lămurire în rîndul purtătorilor de insignă, mobilizîndu-i să ia parte la întrecerile din cadrul campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A.

A. PETRESCU

SCRISOARE CĂTRE REDACȚIE

Cine împarte, parte-și face

Tovarăși,

Vreau să vă vorbesc despre un aspect al „muncii" pe care o duce Constantin Tănose, directorul școlii elementare din comuna Hotarele, raionul Vidra, în ce privește administrarea internatului acestei școli.

De cîte ori se cumpără, de pildă, cîte o vacă sau un porc, în vederea aprovizionării cantinei internatului, apăreau diverși „clienți" ca la o măcelărie. Unul vroia să cumpere 2 kilograme de carne, altul 5 kg., un altul 7 kg., ș.a.m.d. Și „o brigadă de bună deservire" condusă de C. Tănase, mulțumea în mod conștiincios pe fiecare în parte: pe unul cu un mușchiuleț, pe altul cu niscai antricoate, fiecare ce dorea și ce poftea. Și nimeni nu rămînea nemulțumit. Bineînțeles că directorul își rezerva porția lui, după cum spune zicala: „cine împarte, parte-și face".

In ce privește „carnea" pentru cantina elevilor — dacă se mai poate numi astfel — aceasta era alcătuită din resturile rămase în urma „distribuirii". Directorul nu se da în lături să aprovizioneze cantina cu ce rămînea mai prost, pentru că în primul rînd îl interesează „clienții" și abia la coadă alimentarea elevilor din internat.

Oare crede dînsul că o astfel de „grijă părintească" poate ajuta la creșterea tinerei generații?

Corespondent
PETRE SOARE

Clădiri și instituții noi în vechiul Iași

Bătrîna capitală a Moldovei păstrează în tradiția poporului nostru renumele unei cetăți a culturii și a științei. Cei mai mari scriitori și poeți ai noștri, au trăit sau au studiat acolo. Dar Iașul a fost și unul dintre orașele care au suferit cel mai mult de pe urma războiului. In ultimii ani ritmul de reconstrucție al orașului a prins un nou avînt. S-au ridicat noi fabrici, uzine, institute de învățămînt și blocuri de locuințe. Pe Dealul Copoului s-au pus în primăvara aceasta temeliile noului Institut de cercetări chimice. Trustul de construcții nr. 14 care are în sarcină reconstruirea orașului a trimis pe șantiere pe cei mai buni maiștri și tehnicieni. La acest institut echipa de zidari condusă de Mihaila Stînjenel, fruntașă pe șantier, aplicînd metoda Orlov a terminat zidăria la etajul II. In apropiere, se ridică, albă și majestuoasă, clădirea Institutului de agronomie, unde lucrările sînt pe terminate. Un alt șantier s-a deschis de curînd pentru înălțarea noului Institut de industrie ușoară. Aci s-a turnat fundația, planșeul peste subsol și au început lucrările de zidărie.

Muncitorii și tehnicienii de pe șantierele Iașului nou, își intensifică eforturile pentru a grăbi înfrumusețarea orașului lor drag și al îmbogăți cu instituții noi

Plutașii de pe Bistrița

Bistrița. Mîndră apă a Moldovei! Sălbatecă, iute și limpede ca cristalul. Izvorul și-l trage de sub masivul Ineului Bistriței, înalt ca un uriaș, cu vîrful semeț, ridicat pînă-n creasta cerului. E falnic Ineul, e zvăpăiată Bistrița aci la izvor.

De-acolo de sus, coboară Bistrița cu repeziciune amețitoare, asemenea săgeților pornite meșter din arcuri fermecate. Vuind ca buhaiul prin văile stîncoase, Bistrița își face drum îndrăzneț printre coastele munților Rarăului, Giumalăului, Pietrosului, Grințieșului, a Ceahlăului, a Bicazului.

Spumoasă, obosită ca după o luptă grea dar victorioasă, își poartă Bistrița apa mai departe spre bătrînul oraș moldovean Piatra Neamț și tot mai departe, dar liniștită și prietenoasă, pînă dincolo de așezarea Bacăului, oraș a cărei înfățișare nu seamănă de la an la an.

De-acolo din înălțimile munților unde Bistrița-i sălbatecă, din Dorna și pînă-n apele Gălățenilor pe o distanță de cîteva sute de kilometri, stăpînii Bistriței sînt bravii și dîrzii plutași, și numai ei.

Mai sînt ape-n țară pe a căror spinare alunecă în vale plute. Dar Prutul, Moldova, Trotușul, Oltul sau Mureșul nu-s ca Bistrița, iar plutașii nu-s ca cei de prin părțile acestea ale căror cîntece și legende vestesc curajul, îndrăzneala și dragostea omului pentru Bistrița și pluta lui.

Dar aceleași cîntece și legende sînt mărturii din vremi de mult apuse despre viața plutașilor. Grea și mizeră le-a fost viața acestor oameni, care nu cunosc ce-i odihna, ce-i primejdia, dar care știu că-i de datoria lor, și-i sfîntă datorie, de a nu îneca pluta, nici s-o sfarme.

Vedeai în acea vreme de demult pe drumurile acestea, oameni, cu traista pe umăr pe a cărui inveliș stăteau de veghe două unghii de căprioară, îmbrăcați cu straie vechi cu înfățișare jalnică.

Purtau în spate roată mare de sîrmă groasă și trainică prinsă-n vîrf de țapină, coarbă sau țuiac și cîteodată aruncată peste umeri cîte o haină groasă pentru vreme rea. Acești oameni erau călătorii Bistriței, singurii ei călători. Acești oameni erau plutașii.

Plecau plutașii din sat în zori de ziuă cînd crestele munților erau însîngerate, petrecuți pînă-n bătătura porții de neveste, copii. Ii săruta pe toți cu patimă, ca de ducă, și ultimul cuvînt nu-i era altul decît „Doamne ajută" și semnul închinăciunii. Inapoi nu se mai uitau plutașii ca să-și vadă plozii sau nevasta cu ochii căscați în drum spre omul care se pierde în zare, spre omul care poate mîine va fi înghițit de apă sau strivit de plută, dar își vedea plutașul de drum mînat de dorința de a fi iarăși pe plută, iarăși prin locurile colindate din fragedă copilărie. Așa-s plutașii. Nu au astîmpăr cînd nu sînt pe apă. Viața lor nu-i decît Bistrița și pluta.

Mergeau plutașii o zi — două sau mai multe în șir pînă să-și ia pluta de la Dorna sau Broșteni s-o ducă spre Piatra Neamț, spre Bacău sau Galați.

Nimeni n-avea grijă de odihna lui și nici de hrana lui. Erau plutașii tocmiți de stăpînul pădurilor milenare, bogăție a țării, a falnicilor noștri munți. Erau pe atunci stăpîni, prințul Știrbei și Nicolae sau casa regală. Ți-ar fi rîs în nas slugile și pe deasupra te-ar fi și înjurat dacă cutezai să rîvnești la astfel de bunuri ce nu-i era dat plutașului să le aibă.

Plecau plutașii de la Dorna sau Broșteni și drumul pînă-n Piatra sau Bacău nu privea pe nimeni. Plutașul primea pluta și de-o ducea la destinație teafără, primea atîta cît îi cădea la buzunar stăpînului. Iar de sfărîmai pe drum butucii vai și amar de plutaș.

Și din Galați, Bacău sau Piatra Neamț și pînă acasă drumul îl făcea pe jos plutașul.

Astă viață, asemenea cîntecelor și legendelor mi-au povestit plutașii. Altă viață au dus-o și Nicolae Drăgușan și Costică Lucaci. Vor ține minte și vor povesti și altora despre viața din trecut a plutașilor și Victor I. Cosman din Borca, și Curcă Adrian, și tinerii din Brășăuți ca: Crețu Nicolae, Huțupan Ion, Constantin Mestecăreanu și alții.

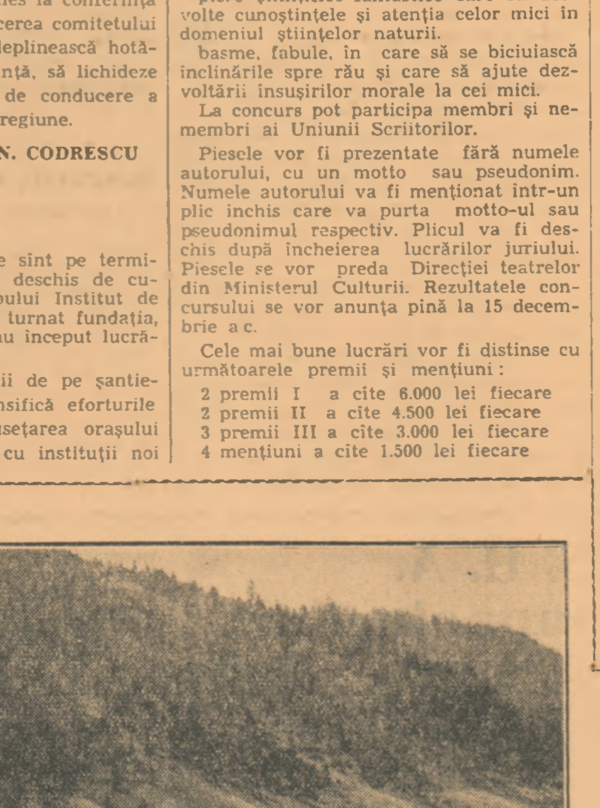
Astăzi, plutașii duc altă viață.

★

Multe-s schimbate. Au plutașii dormitoare și cantine acolo unde ei se strîng laolaltă fie înainte de a pleca pe apă, fie după ce au dus încărcătura. Au plutașii cisme de cauciuc de-i ferește de umezeală la picioare, au și pelerini de ploaie. De cîțiva ani plutașii drumul înapoi acasă nu-l mai fac pe jos. Autobuzul îi duce fie către casă sau către Dorna sau Broșteni fie cînd îi prinde noaptea pe apă și potrivit regulamentului ancorează pluta și se duc la odihnă. Spre deosebire de trecut, Bistrița este cale liberă de navigație. Apa este mai legată și moale, căci în acele locuri unde-s coturi, grinduri, răspîntii sau poduri, s-au pus garduri de nuiele. Altele sînt condițiile de muncă și de navigație ale plutașilor de astăzi. Așa muncesc, cum nu munceau în trecut și plutașii Constantin Buiștean, Victor Pajoleanu sau Dumitru Boghin.

★

Dimineața către ora 8 mașina pleacă cu plutașii de la Piatra Neamț către Broșteni. Drumul îl parcurg cîntînd, spunînd snoave, povestind despre cele petrecute cînd au fost cu pluta către Vale. Drumul lung, vreo 90 kilometri; în orice loc te urmărește semeț și mîndru Ceahlăul care, ca un zmeu al dealurilor și munților de pe valea Bistriței stăpînește ținuturile.

Din sat în sat, plutașii coboară din mașină, își întîlnesc în poartă nevestele și copiii, le dă bani și cumpărături de la Piatra și iau în schimb într-o legătură hrană pentru drum. Ajunși la Broșteni, plutașii așteaptă pînă a doua zi venirea plutelor de la Dorna. Nu duc grijă ei nici de hrană, nici de odihnă. Aci la Broșteni sînt amenajate dormitoare pentru plutași și o cantină care are hrană caldă pentru cei care vin cu plutele sau care pleacă cu plutele.

Din Broșteni plutașii pornesc către vale spre Piatra Neamț, iar de acolo alții cu aceeași plută către Bacău și Galați. Uneori plutașii duc lemnul combinatelor forestiere cum ar fi cel din Roznov sau fabricilor de cherestea.

S-a întîmplat ca în primăvara aceasta prin luna mai apa să vină mare așa cum o numesc plutașii, să fie puhoi. Greu să mergi cu plutele cînd Bistrița-i prea mare. Pe asemenea vreme plutele stau în schele grămadă gata de plecare. Cît nu ar da plutașii să plece la vale. Dar regulamentul interzice plutăritul cînd apa-i puhoi. Crește Bistrița prăvălindu-se la vale cu putere, spumegînd și răsvrătită. Forța apei saltă buzariul plutei mișcînd cîrma din călădău. Nici butucii nu se mai pot ține. Sîrma este tot mai mult forțată de apă ca să se rupă. Cît sînt plutele ancorate de ciotine, tot se rup și pornesc spre vale. In asemenea împrejurări cînd apa Bistriței e puhoi și prăvălește la vale tot ce întîlnește în drum, pe maluri echipele de strîns plutele sînt gata să intervină în caz de nevoie. Așa s-a și întîmplat.

La schela Vînători lîngă valea Piatra Neamțului plutele ancorate s-au rupt și au pornit către vale. Pe mal era echipa de tineret „Vasile Roaită" anume venită ca să strîngă plutele dacă vor fi asaltate de puhoi. In asemenea cazuri nu-ți trebuie prea multă vorbă căci și vezi pluta pornind la vale. Și atuncea sări în apă fără zăbavă. Și lupți ca s-o duci la mal iar dacă nu-i posibil pornești cu ea către vale luptînd cu apa pînă ce ajungi către o altă schelă. In asemenea cazuri cînd pluta poate fi desfăcută butuc cu butuc nu-i vreme de pierdut. Lupți cu apa pînă la gît, rece, iute, și cu buștenii care-s purtați cu putere spre vale pe Bistrița. Așa au luptat cîteva ore în șir utemiștii din brigada „Vasile Roaită". Au legat lemnele, au întărit legăturile, au refăcut buzarul, și au pornit către vale ducînd plutele cu măestrie așa cum au învățat de la părinții lor. Lupta a fost destul de mare dar și dîrzenia lui Crețu Nicolae, Plută Constantin, Huțupan Ion, Crețu Vasile sau Alincăi Dumitru au salvat lemnul.

Sînt locuri prin care plutașii gonesc spre vale cu 60 km. pe oră. Sînt stînci și văi înguste pe unde apa se prăvălește uimitor către vale, dar plutașii știu să înfrunte punctele de primejdie de la Scăricica, Moara dracului, Colan, Horpon sau altele. In asemenea locuri unde cotu-i mic și apa-i iute și nervoasă, unde stîncile-și ridică umerii pînă peste mia de metri, vrînd parcă să te strivească, plutașii sînt la cîrmă în luptă cu apa...

De a scăpat cu bine din asemenea locuri plutașul plin de bucurie dar cu sudoarea pe frunte e mulțumit că încă o zi trecută pe la Zugreni a fost terminată cu bine.

Așa se întîmplă cu plutașii, așa le este viața lor.

Cînd pe Bistrița își face vînt vreo plută mare, grea, cu bușteni de brad, groși de 140 cm. așa numiți „spaima văii", apoi să te ții. Gonesc cei cu plutele mici mai din vale să nu-i ajungă acești coloși ai Bistriței. S-a dus vestea de Curcă Adrian și fiu-său Curcă Vasile care duc cu o singură plută peste 300 metri cubi lemne.

Mulți tineri ar vrea să mîne o astfel de plută. Dar iscusința plutăritului nu o capătă decît după mulți ani de experiență după mulți ani de luptă cu Bistrița.

Nu întotdeauna plutașul are cale fără oprire pe Bistrița. Se întîmplă adeseori ca vreun plutaș fie din cauza purifurilor, a coturilor sau a neatenției să intre cu pluta în mal sau pe vreun alt braț al Bistriței. In astfel de cazuri se cheamă că Bistrița e închisă sau că în acel loc s-a făcut o închisoare de plute. Atunci se întîmplă ca plutele venite pe urmă în viteză să nu mai poată opri. Se izbesc butucii în tunete, se desprind lemnele sau se pot chiar sfărîma. Atunci plutașii pornesc degrabă către ultimele lemne, sar în apă cu sîrma pentru ca să ancoreze pluta fie de vreun copac, fie de ciotură.

Așa a pățit și Ștefan C. Cosman din Borca și nu numai el. Cînd plutele-s închise, în ajutorul plutașilor vin echipe speciale însoțite de tractor și trag plutele în larg desprinzîndu-le de celelalte. In asemenea cazuri pe traseu sînt mașini care vestesc prin steagul alb arborat celorlalți plutași că Bistrița-i închisă și deci să ancoreze.

Așa se întîmplă pe Bistrița cu plutele pornind de la Dorna către vale pînă la Galați. Așa muncesc plutașii pentru ca lemnul lor adus pe apă să poată ajunge la combinatele forestiere, la fabricile de cherestea sau la Galați pentru export.

Luptă plutașii cu apa Bistriței pentru ca bradul doborît din munți să folosească fabricilor și combinatelor, să folosească celor ce muncesc spre bunăstarea lor.

GABRIEL IONESCU
Foto: DUMITRU F. DUMITRU

V. M. Molotov a sosit la Geneva

GENEVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 iulie a sosit la Geneva, V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Pe aerodromul din Geneva, V. M. Molotov a fost întîmpinat de Fam Van Dong, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Vietnam, V. V. Kuznețov, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., Li Ke-nun, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze, F. F. Molocikov, trimisul U.R.S.S. în Elveția, consilieri și experți ai delegațiilor U.R.S.S., R. P. Chineze și Republicii Democrate Vietnam la conferința de la Geneva.

V. M. Molotov a remis reprezentanților presei următoarea declarație:

„In curînd conferința de la Geneva pentru problema restabilirii păcii în Indochina va trebui să-și continue lucrările cu participarea miniștrilor Afacerilor Externe.

In cele peste două săptămîni reprezentanții care au rămas la Geneva în locul miniștrilor au depus o muncă care va avea o mare importanță pentru obținerea unor rezultate pozitive la conferința de la Geneva.

Pînă la reluarea conferinței miniștrilor Afacerilor Externe sper să am cîteva zile de odihnă și posibilitatea de a cunoaște mai concret ceea ce s-a făcut aci în ultimul timp".

Interviul acordat de Ho Și Min Agenției Vietnameze de Informații

VIETNAMUL DE NORD 8 (Agerpres). China Nouă transmite: La 6 iulie, președintele R.D. Vietnam, Ho Și Min a răspuns unor întrebări puse de directorul Agenției Vietnameze de Informații. Intrebările și răspunsurile sînt următoarele:

Intrebarea I — Care este părerea dvs. domnule Președinte, despre progresul înregistrat la conferința de la Geneva cu privire la restabilirea păcii în Indochina și despre perspectivele acestei conferințe?

Răspuns: — Deși progresul înregistrat la conferința de la Geneva în problema restabilirii păcii în Indochina este destul de lent, totuși prin realizarea unui acord asupra anumitor probleme s-a deschis calea spre restabilirea păcii în Indochina. In baza acestui fapt, dacă și cealaltă parte dorește tot atît de sincer ca și noi să ducă tratative și se străduiește ca împreună cu noi să restabilească pacea în Indochina, pacea poate fi restabilită. In conformitate cu poziția noastră de nezdruncinat, Republica Democrată Vietnam va continua să depună toate eforturile în lupta pentru pacea, independența, unitatea și democrația patriei.

In același timp, trebuie să fim cît mai vigilenți față de manevrele imperialiștilor americani care vor să împiedice cele două părți să încheie armistițiu. Ei vor să creeze blocuri militare în scopuri agresive și să dezbine Asia în două grupuri opuse pentru a înlesni agresiunea și dominația lor asupra Indochinei și a Asiei de sud-est.

Intrebarea II — Vreți să ne spuneți, domnule Președinte, care este semnificația recentei declarații comune făcută de primii miniștri ai R.P. Chineze și Indiei și a declarației comune făcută de primii miniștri ai R.P. Chineze și Birmaniei?

Răspuns — Declarația comună a primilor miniștri ai R. P. Chineze și Indiei și cea a primilor miniștri ai R. P. Chineze și Birmaniei au o mare importanță. Aceste două declarații comune exprimă dorința de pace a popoarelor din lumea întreagă și în deosebi a popoarelor asiatice. Cele cinci puncte principale expuse în declarația comună a primilor miniștri ai R.P. Chineze, Indiei și Birmaniei sînt următoarele: respectul mutual pentru suveranitatea și integritatea teritorială a fiecărei părți; neagresiune; neamestec în afacerile interne ale celorlalte părți; egalitate și beneficiu reciproc; coexistență pașnică. Aceste principii sînt de asemenea aplicabile soluționării problemei indochineze. Poporul vietnamez salută cu căldură aceste două declarații comune și eu sînt încredințat că ele vor sprijini fără îndoială cauza păcii în Asia și în restul lumii.

Intrebarea III — In discursul de investitură pe care l-a rostit la 17 iunie în fața Adunării Naționale Franceze, primul ministru al Franței, Mendes-France, a declarat, cu privire la problema indochineză, că trebuie să se procedeze imediat la încetarea focului în Indochina. Care este părerea dvs. domnule Președinte, asupra declarației domnului Mendes-France?

Răspuns — Noi salutăm cu căldură năzuința domnului Mendes-France, dar trebuie să zădărnicim politica imperialiștilor americani de a împiedica și sabota conferința de la Geneva, pentru ca în felul acesta să realizăm în cel mai scurt timp, încetarea focului în Indochina.

Noi succese ale Armatei Populare de Eliberare din Khmer

ȘANHAI 8 (Agerpres). — După cum anunță Agenția Vietnameză de Informații, în comunicatul Inaltului Comandament al Armatei Populare de Eliberare din Khmer se arată că unități ale Armatei Populare de Eliberare din Khmer au distrus la sud-est de orașul Kompong-Ciam un batalion care fusese recent format și echipat de americani și se afla în slujba regelui Cambodgiei.

In cursul celei de a doua jumătăți a lunii iunie, Armata Populară de Eliberare din Khmer și-a intensificat operațiunile în partea de sud-est a Khmerului.

Nota guvernului R. Cehoslovace adresată ambasadei S.U.A. din Praga

PRAGA 8 (Agerpres). — CETEKA transmite: La 7 iulie, Ministerul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace a adresat ambasadei S.U.A. din Praga o notă cu următorul conținut:

La 4 iulie 1954, ora 19, frontiera de stat a Republicii Cehoslovace a fost violată de un grup de militari ai trupelor de ocupație ale S.U.A. staționate în Germania occidentală. Grupul, alcătuit din șapte persoane, a pătruns pe o adîncime de o jumătate de kilometru pe teritoriul cehoslovac, în regiunea satului Pavluv Studenec. Militarii americani au făcut observări, iar unul din ei a fotografiat. Cînd grănicerii cehoslovaci au încercat să-i rețină pe militarii care violaseră frontiera, aceștia din urmă au început să fugă în direcția Germaniei occidentale. Grănicerii au reușit să prindă tot grupul. Cei reținuți s-au dovedit a fi militari din unitatea de artilerie nr. 816, staționată la Vilseck. Grupul a fost condus de căpitanul Jack Davis.

Asupra celor reținuți s-au găsit două aparate de fotografiat. Filmul scos din aceste aparate arată că militarii americani au fotografiat pe teritoriul cehoslovac importante obiective de frontieră.

Militarii americani reținuți au declarat că au venit la frontieră cu un automobil pe care l-au lăsat pe teritoriul Germaniei occidentale. Ei au declarat că au știut că au trecut frontiera, care este clar demarcată. Această mărturisire, precum și circumstanța că militarii americani s-au ascuns pe teritoriul cehoslovac, au făcut observări și fotografii, iar apoi au încercat să fugă, arată clar că nu au trecut frontiera din greșeală, ci că au pătruns pe teritoriul cehoslovac în scopuri de spionaj.

Din însărcinarea guvernului Republicii Cehoslovace, Ministerul Afacerilor Externe protestează în modul cel mai hotărît împotriva încălcării inviolabilității teritoriale a Cehoslovaciei.

Declarațiile lui Eden în Camera Comunelor

LONDRA 8 (Agerpres). — După cum transmite agenția Reuter, răspunzînd la 7 iulie în numele primului ministru Churchill, la întrebările puse în Camera Comunelor, Eden a declarat că după conferința de la Washington au fost constituite „două grupuri de lucru" formate din personalități oficiale engleze și americane. Unul din ele funcționează la Washington și se ocupă de problemele privind Asia de sud-est, iar celălalt la Londra și „discută concluziile decurgînd din declarația de la Washington cu privire la Europa".

„Acest grup, a spus el, se va ocupa îndeosebi de statutul internațional al Republicii Federale Germane iar în lucrările sale pleacă de la premiza că Germania își va aduce contribuția la apărarea occidentului prin intermediul comunității defensive europene".

Răspunzînd la întrebarea dacă tratativele vor fi duse exclusiv de cele două guverne, Eden a lăsat să se înțeleagă că guvernul francez nu va fi invitat la tratative, dar că el „va fi informat asupra concluziilor" ca și „celelalte guverne interesate".

Laburistul William Warbey a declarat că este scandalos „faptul că Franța nu participă la tratativele cu privire la suveranitatea Germaniei și că Anglia și Statele Unite „exercită de fapt, împreună cu Adenauer, presiuni asupra Franței și o șantajează pentru a o obliga să ratifice tratatul cu privire la comunitatea defensivă europeană".

Eisenhower a afirmat din nou că este împotriva admiterii R. P. Chineze în O. N. U.

WASHINGTON 8 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cuvîntul la 7 iulie la o conferință de presă, președintele Eisenhower a repetat că obiectează în întregime și în mod indiscutabil împotriva admiterii Chinei în O.N.U.

Eisenhower a susținut că China se află în stare de război cu Organizația Națiunilor Unite. El a adus Republicii Populare Chineze o serie întreagă de învinuiri absolut neîntemeiate, declarînd printre altele că chinezii ar ține, chipurile, ocupată Coreea de nord, ar sprijini înrobirea Indochinei etc.

Răspunzînd la rugămintea de a-și spune părerea în legătură cu cererea ca Statele Unite să se retragă din O.N.U. în cazul admiterii în această organizație a reprezentanților guvernului chinez, Eisenhower s-a pronunțat împotriva rezolvării anticipate a acestei probleme. El a declarat că dacă Statele Unite vor suferi o înfrîngere în problema admiterii Chinei în O.N.U., atunci se va rezolva problema acțiunilor pe care le vor întreprinde Statele Unite. Președintele a adăugat că aceasta este părerea sa proprie și că el nu cedează niciodată în luptă pînă cînd nu suferă o înfrîngere totală.

In legătură cu schimbul de prizonieri răniți în Vietnam

ȘANHAI 8 (Agerpres). — Agenția Vietnameză de Informații transmite:

Inaltul Comandament al Armatei Populare Vietnameze a informat partea franceză că în executarea hotărîrii adoptate de conferința militară de la Trung Jia cu privire la schimbul de prizonieri răniți, Inaltul Comandament al Armatei Populare Vietnameze a hotărît să predea la 14 iulie 200 prizonieri răniți și bolnavi ai corpului expediționar francez. Predarea va avea loc în două puncte: Viet-Tri (din provincia Phu-To) și Nga-Son (din provincia Tan-Hai).

Delegația Comandamentului francez a declarat la rîndul ei că va preda de asemenea prizonieri răniți și bolnavi ai armatei populare vietnameze în cele două puncte sus-amintite... Ofițerii de legătură ai ambelor părți vor pleca în aceste puncte pentru a lua cunoștință la fața locului de situație și a asigura îndeplinirea condițiilor de predare a prizonierilor lor.

„Invazia guatemalezilor în Guatemala"

DULLES: ...In cea de a treia zi a creației, Dumnezeu a plăsmuit „United Fruit Company"; după care, un popor străin, guatemalezii, au venit și au cotropit aceste pămînturi".

Desen de **MITELBERG** (din ziarul „L'Humanite")

Pentru interzicerea folosirii armelor de exterminare în masă!

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: Zolotuhin, vicepreședinte al Asociației regionale din Asia a Organizației meteorologice mondiale și șeful Direcției centrale a serviciului hidrometeorologic al U.R.S.S., a primit o scrisoare din partea dr-ului H. Hatakeyama, președintele Asociației meteorologice din Japonia. In scrisoare se spune că la adunarea sa anuală pe 1954, Asociația meteorologică din Japonia a adoptat hotărîrea de a adresa întregii lumi o declarație cu cererea de a se interzice folosirea armelor de exterminare în masă. In declarație se spune:

„Noi, japonezii, care dintre națiunile lumii am suferit primii pustiiri de pe urma exploziilor a două bombe atomice aruncate asupra orașelor Hiroshima și Nagasaki și am pierdut într-o clipă sute de mii de vieți, vedem din nou cum încă o nenorocire, provocată de experimentarea bombei cu hidrogen pe atolul Bikini, s-a năpustit asupra pescarilor noștri care se îndeletniceau cu munca pașnică. Acest lucru ne-a zguduit puternic și în conștiința noastră s-a născut o îndoială profundă în ceea ce privește caracterul legal al folosirii în scopuri de distrugere a energiei atomice, care este un produs al științei moderne. In acest moment acordăm o deosebită atenție, din punct de vedere al științei meteorologice și al lucrărilor în domeniul serviciului meteorologic de care sîntem legați, următoarelor două împrejurări:

1. — Că uriașa cantitate de cenușă radioactivă care s-a ridicat în stratosfera în urma exploziei bombei cu hidrogen, se va împrăștia în întreaga lume datorită circulației generale a atmosferei.

2. — Că o asemenea infectare în proporție uriașă a atmosferei continuă să se mențină vreme îndelungată și poate influența insolația și alte fenomene meteorologice; ea poate să ducă la răcirea atmosferei în timpul verii și să provoace alte calamități legate de climă și care nici nu pot fi prevăzute.

In afară de aceasta, influența unei serii de experiențe cu bombe cu hidrogen pot influența pescuitul și productivitatea agriculturii prin infectarea apei mărilor și precipitațiilor, creînd astfel o primejdie permanentă pentru întreaga omenire.

In prezent, sîntem convinși că datoria noastră, ca oameni de știință, este să mergem mînă în mînă cu toți cei care năzuiesc spre pace și să cerem cu toată hotărîrea și tot curajul încetarea pe viitor a experimentării bombei cu hidrogen, precum și interzicerea în numele salvării omenirii a tuturor tipurilor de arme atomice.

In legătură cu cele mai sus-amintite, adunarea anuală pe 1954 a Asociației meteorologice din Japonia sprijină călduros declarația Consiliului științific al Japoniei din 23 aprilie 1954, referitoare la interzicerea bombei cu hidrogen. In afară de aceasta, adunarea a recunoscut ca fiind importante următoarele două propuneri și adresează guvernelor, oamenilor de știință și asociațiilor științifice din interiorul țării și din străinătate cererea de a întreprinde neîntîrziat măsurile eficiente pentru realizarea acestor propuneri; adunarea cheamă de asemenea opinia publică din întreaga lume ca, indiferent de rasă și situație socială, să ne sprijine.

1. — Să se lupte pentru încetarea neîntîrziată a experimentării, fabricării și folosirii armelor de exterminare în masă, inclusiv arma atomică care, considerăm noi, va pricinui omenirii pierderi uriașe chiar din punct de vedere pur meteorologic, precum și pentru stabilirea unui control internațional asupra fabricării lor și asupra folosirii lor în scopuri pașnice.

2. — Să se publice toate rezultatele observărilor și datele cercetărilor privitoare la infectarea atmosferei și la alte fenomene meteorologice care pot fi rezultatul experimentării bombelor cu hidrogen".

Tratativele de la Washington între S.U.A. și Anglia referitoare la comerțul cu U.R.S.S. și țările de democrație populară

NEW YORK 8 (Agerpres). — Ziarul „Journal of Commerce" a publicat o știre a corespondentului său din Washington în legătură cu tratativele care au loc la Washington între S.U.A. și Anglia referitor la comerțul cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Din partea S.U.A., la tratative participă Stassen, iar din partea Angliei — Thorneycroft. Se subliniază că aceste tratative sînt un fel de continuare a conferinței de la Londra din martie și a conferinței din iunie a.c. dintre Eisenhower și Churchil.

Tratativele dintre Stassen și Thorneycroft — scrie corespondentul — au fost determinate nemijlocit de faptul că conferința de la Paris a experților în problemele comerțului dintre țările Apusului și Răsăritului „a intrat în impas într-o serie de puncte".

Corespondentul subliniază că în timp ce Anglia continuă să insiste ca și pînă acum asupra „liberalizării" condițiilor comerțului cu Răsăritul, S.U.A. sînt de altă părere.

Scurte știri

● Ziarele indoneziene acordă o mare atenție conferinței secrete a reprezentanților forțelor armate ale S.U.A., Angliei, Franței și Australiei care are loc la Singapore. Ziarele subliniază că această conferință militară este legată de planurile generale ale S.U.A. îndreptate spre constituirea unui bloc agresiv în Asia de sud-est, și că la Singapore se analizează în mod amănunțit operațiunile militare din Indochina.

● Trimisul special al președintelui Eisenhower, fostul comandant al armatei a opta americane în Coreea, generalul Van Fleet, se găsește în momentul de față la Manila, unde duce discuții cu conducătorii politici și militari filipinezi și cu ofițerii superiori americani asupra sporirii efectivului armatei filipineze și a extinderii rețelei de baze militare americane din această țară.

● Primul ministru al Greciei, Papagos, a plecat marți spre Atena după o vizită de cinci zile făcută în Germania occidentală.

In comunicatul asupra convorbirilor dintre Papagos și Adenauer se arată că în cadrul examinării situației internaționale, cancelarul de la Bonn l-a informat pe Papagos asupra problemelor legate de crearea așa-zisei „comunități defensive europene", primul ministru grec informîndu-l la rîndul său pe Adenauer asupra creării alianței militare balcanice.

ȘTIRI SPORTIVE

● Stadionul Republicii din Capitală va găzdui sîmbătă și duminică cea de a doua întîlnire internațională de atletism din acest an. De data aceasta, echipele de băieți și fete ale R.P.R. își vor măsura forțele cu reprezentativele Elveției. Intîlnirea este așteptată cu un deosebit interes dată fiind valoarea apropiată a celor două selecționate cît și faptului că atleții din R.P.R. vor căuta să confirme forma bună arătată în meciul cu Olanda.

Reprezentativa de atletism a țării noastre cuprinde pe maeștrii sportului Ioan Soeter și Iolanda Balaș, care de curînd au obținut performanțe de valoare mondială, precum și atleți fruntași ca Ilie Savel, Ion Opriș, Dinu Cristea, Ion Stoenescu, Dumitru Birdău, Ioana Luță, Ana Șerban, Lia Manoliu și alții care au reprezentat culorile R.P.R. în numeroase concursuri internaționale.

● Ieri dimineața au plecat la Budapesta reprezentativele de volei băieți și fete ale R.P.R. care vor susține întîlniri prietenești cu echipele R. P. Ungare.

Printre cei care au făcut deplasarea se află maeștrii sportului Stefan Roman, Ioan Sușelescu, Ioan Tărăcescu, Rodica Sădeanu, precum și sportivii fruntași Răducanu, Mușat, Apostol, Ecaterina Pleșoianu, Doina Corbeanu, Florica Popovici.

● Ieri dimineața a plecat în R. P. Polonă un lot de tineri jucători și jucătoare de tenis. Din acest lot fac parte Ștefan Anghelescu, Ion Rakosi, Ștefan Georgescu, Irina Ponova, Julieta Namian și alții.

Sportivii noștri vor participa la un concurs internațional ce se va disputa în localitatea Soppot, alături de sportivi polonezi, maghiari și germani.

● LONDRA 8 (Agerpres). — La 7 iulie, marii maeștri sovietici Bronștein și Smîslov au dat simultane la 20 de mese în Camera Comunelor. La acest simultan au participat membri ai parlamentului și guvernului.

Șahiștii sovietici au cîștigat 17 partide, au pierdut o partidă și au făcut remiză două partide.

După simultan Osbert Peake, ministrul pensiilor și asigurărilor naționale, precum și laburistul Silverman și alți membri ai parlamentului au mulțumit șahiștilor sovietici.

Spartachiada satelor

In toată țara continuă desfășurarea etapei I-a din cadrul competiției sportive de masă „Spartachiada satelor". Intrecerile desfășurate pînă în prezent s-au bucurat de un succes frumos ca urmare a avîntului pe care mișcarea sportivă l-a luat în rîndurile tineretului de la sate. Concursurile disputate au adus la startul probelor un număr mare de participanți. Numai în regiunea Cluj au participat la întrecerile spartachiadei 8.000 de tineri țărani muncitori dintre care 5.000 la atletism. Și în regiunea Iași numărul participanților la întrecere a fost mare, depășind cifra de 7.600.

Printre concurenți au fost și multe tinere sătence. In raionul Balș, regiunea Craiova, din cei 1.303 participanți 108 au fost tinere fete, iar în regiunea Constanța, din cei 2.908 concurenți la probele de atletism, 954 au fost fete.

In multe din concursurile desfășurate în diferite regiuni s-au înregistrat rezultate care atrag atenția. O tînără țărancă muncitoare din colectivul sportiv Recolta Boureni, regiunea Craiova, a sărit la înălțime 1,45 m. Un rezultat valoros îl constituie și aruncarea de 68 m. la grenadă, a tractoristului Buză Ion de la S.M.T.-Frumușica, regiunea Iași. Cu o aruncare de 66 m. la grenadă, tînărul Văduva Gheorghe din comuna Dealul Mare, regiunea Craiova, a arătat de asemenea că poate deveni un bun aruncător.

Intrecerile etapei I-a a „Spartachiadei satelor" continuă pînă la data de 11 iulie.

Informație

Joi dimineața a părăsit Capitala, Helmuth Lindegaard, președintele Sindicatului brutarilor din Danemarca, care a participat la cea de a 4-a sesiune a Comitetului Administrativ al Uniunii internaționale a sindicatelor muncitorilor din industria alimentară. (Agerpres)

SPECTACOLE

VINERI 9 IULIE 1954

TEATRE: Teatrul de vară (Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin"): Vlaicu Vodă.

CINEMATOGRAFE: **Patria, Elena Pavel:** Cafeneaua de pe bulevard; **Republica, I. C. Frimu:** Cringul de Călini; **T. Vladimirescu:** Fantan la Tulipe; **Infrățirea între popoare:** Hamlet; **Maxim Gorki:** In ghețurile oceanului, Tineri sportivi, Cine-i primul; **București, Grădina „Progres":** Primăvara; **Lumina:** Inimă rece; **Victoria:** Vacanță cu Andel; **Gh. Doja:** In numele legii; **Alex. Popov:** Iulia; **8 Martie:** Brigada lui Ionuț, Meciul de fotbal R. P. Ungară-Anglia la Budapesta; **Vasile Roaită:** Emirul din Buhara; **Cultural:** Aventură la castel; **Unirea, 23 August:** Slugă la doi stăpîni; **Constantin David:** Maeștrii baletului rus; **Alex. Sahia:** Trenul merge spre răsărit; **Flacăra:** Marile speranțe; **Munca** (Șos. Mihai Bravu 221): Petroliștii din Caspica, Zborul în lună; **Donca Simo:** Pulbere argintie; **Arta:** Primăvara la Moscova; **Popular:** Balaurul; **M. Eminescu:** Umbre; **Moșilor:** Viața în citadelă; **Miorița:** Flăcări deasupra Asiei; **8 Mai:** Corăbiile atacă fortărețele (Amiralul Ușakov seria a II-a); **Volga:** Nicholas Nickleby; **1 Mai:** Ernst Thälmann; **Rahova:** Fiul mării; **Olga Bancic:** Povestea micului cocoșat; **Boleslaw Bierut:** Pentru pace și prietenie.

Oamenii muncii din S. U. A. dau o ripostă ofensivei monopolurilor

GREVA DIN NORWALK

Recent, la o mare fabrică de pălării din Norwalk (statul Connecticut), care aparține societății „Hat Corporation of America", a luat sfîrșit una din cele mai remarcabile greve din ultimul timp ale clasei muncitoare americane.

Greva muncitorilor din Norwalk a durat zece luni și jumătate. Dar nu este vorba numai de durata acestei greve. Importanța ei constă în faptul că muncitorii greviști din Norwalk au fost primii care au prezentat o revendicare de mare importanță pentru mulți oameni ai muncii din America.

Incă în primăvara anului trecut, societatea „Hat Corporation of America" a anunțat că intenționează să închidă una din secțiile fabricii din Norwalk și să transporte întreg utilajul la noua întreprindere care se deschide în sud, în statul Tennessee.

Transferarea în sud a unor secții și întreprinderi întregi din regiunile nordice și estice ale S.U.A. a căpătat în ultimii ani o largă răspîndire. Fapt este că în statele sudice munca muncitorilor și îndeosebi a negrilor este plătită mult mai ieftin decît în alte părți ale țării. In statul Tennessee, de pildă, cîștigul mediu al unui muncitor reprezintă numai două treimi din cel al unui muncitor din statul Connecticut. In marea lor majoritate, muncitorii din statele sudice nu sînt organizați în sindicate; acolo sînt în vigoare cele mai reacționare legi antimuncitorești.

Perspectiva atrăgătoare de a realiza profituri cît mai mari pe seama exploatării mîinii de lucru ieftine, determină monopolurile americane să-și mute întreprinderile în regiunile sudice ale țării. Deosebit de intens sînt transferate în sud întreprinderile din vechile regiuni industriale ale S.U.A. și îndeosebi din statele Noii Anglii. In ultimii șapte ani, de pildă, numai din statul Massachusetto au fost transferate în sud peste 70 de întreprinderi textile.

Știrea că proprietarii fabricii de pălării din Norwalk vor transfera în sud o parte din întreprinderea lor, a provocat o uriașă indignare în rîndurile muncitorilor. Transferarea unei secții a fabricii din orașul Norwalk nu a afectat direct decît cîteva zeci de muncitori amenințați de șomaj. Toți ceilalți muncitori însă au înțeles că aceasta nu este decît un început, după care va urma scoaterea din oraș și a celorlalte secții ale fabricii. Primejdia unui șomaj cronic, a foametei și a mizeriei amenința întregul colectiv al celor 1.500 de muncitori ai fabricii.

Muncitorii au hotărît să lupte. Exprimînd starea generală de spirit, unul din activiștii sindicali a declarat:

— Vom lupta pentru dreptul la viață, pentru dreptul de a munci și de a ne cîștiga existența.

Organizația sindicatului pălărierilor afiliată la A.F.L. a cerut societății să semneze un contract cu sindicatul, prin care să garanteze că fabrica din Norwalk va continua să funcționeze cu aceeași capacitate de producție. Patronii au refuzat categoric nu numai să satisfacă, ci să și discute această cerere. Atunci muncitorii au votat în unanimitate pentru declararea grevei.

Era la începutul lunii iulie anul trecut. De atunci, muncitorii din Norwalk au dus o perseverentă luptă grevistă. Toate încercările societății de a relua lucrul au fost zadarnice. In cursul grevei s-au produs numeroase ciocniri între greviști și poliție. Cîțiva muncitori au fost răniți și zeci de greviști au fost arestați.

Greva pălărierilor din Norwalk a atras atenția întregii clase muncitoare din America. In cadrul numeroaselor adunări muncitorești care au avut loc în orașele din Noua Anglie, au fost adoptate rezoluții de solidaritate și a fost organizată o colectă de fonduri pentru a veni în ajutorul pălărierilor greviști. Numeroase organizații sindicale afiliate la A.F.L. și C.I.O. au acordat greviștilor ajutoare în bani. Muncitorii de la alte întreprinderi din orașul Norwalk au sprijinit activ pe greviști.

Greva pălărierilor a obligat societatea „Hat Corporation of America" să renunțe, cel puțin temporar, la intenția de a transfera în sud fabrica din Norwalk. Printr-un acord încheiat cu sindicatul, societatea și-a luat obligația să primească din nou la lucru pe toți muncitorii care participaseră la grevă; în afară de aceasta, muncitorii au obținut îmbunătățirea condițiilor de muncă. Greviștii n-au reușit însă să obțină o deplină satisfacere a revendicării lor principale, întrucît societatea a refuzat să încheie cu sindicatul un acord prin care să garanteze pe viitor de lucru tuturor muncitorilor fabricii, cu alte cuvinte, să garanteze că nu va închide fabrica din Norwalk.

Greva pălărierilor din orașul Norwalk constituie un exemplu edificator, departe de a fi unic, al luptei greviste perseverente din ultimele luni, a clasei muncitoare din S.U.A.

Recent s-a terminat greva muncitorilor de la întreprinderile societății „Hageler Zinc". Sub conducerea sindicatului independent al muncitorilor din industria minieră, greviștii au dus o luptă îndelungată și grea împotriva patronilor. La nouă luni după declararea grevei, societatea a fost nevoită să satisfacă revendicările greviștilor cu privire la majorarea salariilor.

Timp de aproape șapte luni au fost în grevă muncitorii de la întreprinderea „Parkdrop Ford's" din Cleveland, care au cerut majorarea salariilor. De mai bine de un an a durat greva muncitorilor tipografi din orașele Rok-Island, Davenport, Imolin (statul Illinois) care cereau îmbunătățirea condițiilor de muncă.

Potrivit datelor Ministerului Muncii al S.U.A., în primele trei luni ale anului 1954 în țară au avut loc 1.125 greve, la care au participat 400.000 de muncitori și funcționari.

In lunile aprilie și mai au avut loc numeroase greve ale muncitorilor din diferite ramuri ale industriei americane. Pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai au declarat grevă 50.000 de muncitori din industria forestieră și pentru prelucrarea lemnului din statul Oregon, 25.000 de muncitori constructori din orașul Cleveland, 8.000 de electricieni din Philadelphia, muncitorii de la industria de automobile din statul Wisconsin, textiliștii din Boston și din alte regiuni ale țării.

Numeroase fapte dovedesc că în ciuda dezmățului reacțiunii din S.U.A., în rîndurile oamenilor muncii din America crește hotărîrea de a-și apăra drepturile și interesele vitale în lupta împotriva ofensivei monopolurilor.

REVENDICĂRILE OAMENILOR MUNCII

In ultima vreme, datorită restrîngerii producției industriale din S.U.A., a creșterii în masă a șomajului și a altor simptome ale crizei economice care se apropie, unele organizații sindicale prezintă programe concrete care au drept scop ușurarea greutăților pe care criza le aduce oamenilor muncii.

Recent, una din cele mai mari secții ale sindicatului muncitorilor din industria de automobile care grupează peste 60.000 de muncitori de la uzinele „Ford" a adoptat un program cuprinzînd următoarele revendicări: reducerea săptămînii de lucru, fără scăderea salariului, desființarea discriminării rasiale la angajare și la retribuirea muncii, lupta împotriva ritmului infernal de muncă etc. Constructorii de automobile de la uzinele „Ford" cer de asemenea desfășurarea unui larg comerț între S.U.A. și toate celelalte țări, printre care și țările din lagărul socialist.

La începutul lunii mai, în orașul Atlantic City a avut loc congresul ordinar al sindicatului independent al blănarilor și al muncitorilor din industria de pielărie. Hotărîrile adoptate în unanimitate de acest congres cheamă la lupta pentru majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă, pentru organizarea unui larg ajutor acordat șomerilor de către guvern, pentru reducerea impozitelor etc. Congresul a chemat la intensificarea rezistenței împotriva ofensivei reacțiunii asupra drepturilor cetățenești ale oamenilor muncii.

Exprimînd năzuința oamenilor muncii americani spre pace, congresul s-a pronunțat în unanimitate pentru rezolvarea tuturor problemelor internaționale litigioase prin tratative pașnice, pentru interzicerea armelor atomică și cu hidrogen și a celorlalte mijloace de exterminare în masă, pentru extinderea comerțului internațional.

Congresul blănarilor și al muncitorilor din industria de pielărie a chemat toate sindicatele americane la unitate de acțiune în lupta împotriva ofensivei monopolurilor.

Scizioniștii din conducerea A. F. L. și C.I.O. continuă să respingă orice chemare a sindicatelor independente progresiste din S.U.A. la unitate de acțiune. Or, în ciuda tuturor străduințelor liderilor sindicali reacționari, solidaritatea oamenilor muncii crește mereu.

Recent, în statul Montana, sindicatul independent al muncitorilor din industria minieră, împreună cu organizațiile altor sindicate și organizațiile de fermieri, au ținut o conferință de masă consacrată pregătirii în vederea apropiatelor alegeri pentru congres. Conferința a ales un comitet de coordonare, pe care l-a însărcinat să desfășoare pregătirea pentru campania electorală sub lozincile apărării intereselor muncitorilor și fermierilor.

In statul Illinois a fost creat un comitet sindical unit în care sînt reprezentate organizațiile sindicale locale ale A. F. L. și ale sindicatelor independente care au contracte de muncă cu marele monopol al cuprului „Anaconda Copper Mining". Comitetul elaborează recomandări generale, după care se călăuzesc toate organizațiile sindicale în cadrul negocierilor cu această societate.

„In prezent, scrie ziarul sindical „Potash Dust", muncitorii ajung tot mai des la concluzia că interesele lor sînt comune, indiferent dacă fac parte dintr-un sindicat sau altul. Ei încep să-și dea seama că forța lor rezidă în unitate". Ideea unității în lupta împotriva monopolurilor devine tot mai populară în rîndurile oamenilor muncii americani.

(Din ziarul „PRAVDA")

REDACȚIA București, Piața Scînteii. Tel. Nr. 7.61.00. Secția scrisori Tel Nr. 7.66.91 DIFUZAREA Tel. Nr. 5.3877. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii